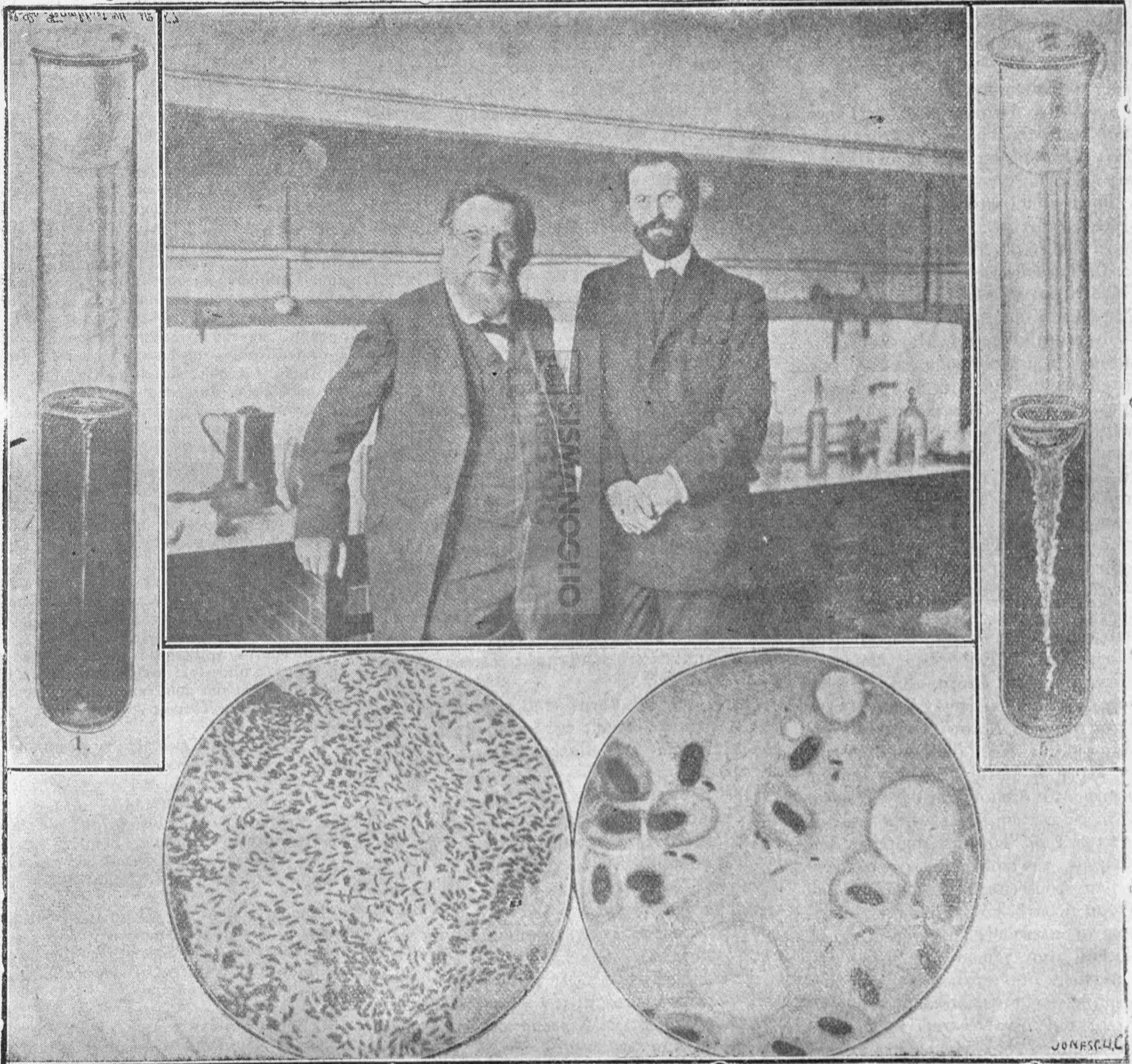

'Ασ'Ολα

Τὸ σύμβολόν μας: ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Καλλιέργεια
μικροβίων χολέρας
ἐπὶ ζελατίνης.

Τί παρουσιάζεται μετὰ 36
ᾠρας ἐντὸς σωληναρίου.

Ὁ διάσημος Γάλλος μικροβιολόγος
καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις Ἰνστιτούτου Παστέρ
ΗΛΙΑΣ ΜΕΤΣΝΙΓΚΩΦ καὶ ὁ βοηθὸς του **ΣΑΛΙΜΠΕΝΗ**
ἀσχολούμενοι ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ των
πρὸς παρασκευὴν νέου ἀντιχολερικοῦ ὀρροῦ.

Καλλιέργεια
μικροβίων χολέρας
ἐπὶ ζελατίνης.

Τί παρουσιάζεται μετὰ 6
ἡμέρας ἐντὸς σωληναρίου.

Μικρόβια χολέρας ἐπὶ πλακὸς μικροσκοπίου.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: **ΣΤΑΪΝ**

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

'Ω ΓΕΝΕΑ ΑΠΙΣΤΟΣ!

Εἰς τὴν αὐριανὴν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Ματθαῖος περιγράφει τὸ θαῦμα, ὑπερῆκαμεν ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σεληνιαζομένου παιδὸς διὰ μόνου τοῦ λόγου του. Ἄλλ' ὁ Εὐαγγελιστὴς ἀναφέρει καὶ κάτι ἄλλο: ὅταν ὁ πατὴρ ἤρρισε νὰ παρακαλῆ τὸν Ἰησοῦν, ἀνέφερον, ὅτι εἶχε παρουσιάσει τὸν υἱὸν του εἰς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν θεραπεύσωσι. Τότε ὁ Χριστὸς ὀργισθεὶς, ἀνεφώνησεν: «Ὁ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν;» Ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον οἱ Μαθηταὶ ἰδιαιτέρως ἠρώτησαν τὸν Διδάσκαλον, διατί δὲν ἠδυνήθησαν αὐτοὶ νὰ ἐκβάλουν τὰ δαιμόνια, Ἐκεῖνος ἀπήντησε: «Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν, διότι ἂν ἔχετε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπεως, θὰ δύνασθε νὰ εἰπῆτε εἰς τὸ ὄρος αὐτό: Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ καὶ θὰ μεταβῆ, διότι οὐδὲν θὰ ἦναι ἀδύνατον δι' ὑμᾶς».

Τοὺς λόγους αὐτοὺς τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου πρέπει νὰ μελετήσωμεν ἐπισταμένως, διότι εἶναι ἀλήθειαι αἰώνιοι, τῶν ὁποίων τὸ κῦρος μακρὰ αἰώνων σειρὰ καὶ ἀπειρία γεγονότων ἐπεβεβαίωσεν. Ἐν ἄτομον, διὰ νὰ μεγαλοουργήσῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ πεποιθήσιν εἰς ἑαυτό. Ἄλλ' ὄχι μόνον τὸ ἄτομον. Τὸ ἔθνος αὐτό, διὰ νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἄλλων ἔθνων, διὰ νὰ δειχθῆ ὑπεριερότερη καὶ εὐεργετικώτερον, πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα, τὰ ἐχέγγυα τῆς μεγαλοουργοῦ δράσεως.

Ἀπαιτοῦμεν πολλὰ· πολλάκις διερωτώμεθα μετὰ πικρίας, διατί τὸ ἔθνος μας δὲν μεγαλοουργεῖ, δὲν θεραπεύει ἑαυτό, δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ θαυμάσιον τι ἔργον; καὶ εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην ὁ Χριστὸς ἀπαντᾷ: «Ὁ γενεὰ ἄπιστος! . . .» Καὶ ὄντως, ὅταν ἀπὸ τὸ ἄτομον λείψῃ ἡ πίστις καὶ ἐνταύτῳ ἡ αὐτοπεποιθήσις, τὸ ἄτομον αὐτὸ δὲν δύναται ὄχι μόνον νὰ εὐεργετήσῃ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ νὰ ἐπιπλεύσῃ ἐν τῇ ζωῇ. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ἔθνη, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι αἱ συνέπειαι ἐδῶ εἶναι φοβερώτεραι καὶ μᾶλλον βαρεῖαι. Ἄτομα ἀδρανῆ καὶ ψυχικῶς νεκρὰ δύναται ἴσως νὰ πλεύσωσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἔθνη. Ταῦτα, ὅταν χάσωσι τὸ θεῖον πῦρ τῆς ἱερᾶς πίστεως, ὅταν παύσωσι νὰ ἔχωσιν ἐντὸς τῆς ψυχῆς των τὴν μεγαλοουργὸν φλόγα, τότε τὸ τέλος των δὲν ἀπέχει πολὺ, ἡ δὲ ἀθλιότης τ' ἀναμένει διὰ νὰ τὰ περιπτύχῃ σφικτότατα καὶ ἀναποσπᾶστος. Τοῦ κανόνος αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ ἐξαιρέσιν τὸ ἔθνος μας.

Ἄδεν φρονεῖτε, ὅτι εἶναι ματαιοπονία νὰ ζητῶμεν τὰ αἷτια τῆς ἐθνικῆς ἀδυναμίας μας ἀλλοῦ καὶ νὰ θέλωμεν διὰ μυρίων προφάσεων νὰ τὴν δικαιολογήσωμεν; Ἡ μοναδικὴ αἷτια εἶναι προφανής. Ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως ἀρχίζει νὰ ἐκλείπῃ παρ' ἡμῖν, ὁ δὲ Χριστὸς μετὰ τὴν ἰσχυρὰν τῶν γεγονότων φωνὴν μᾶς φωνάζει:

— Ὁ γενεὰ ἄπιστος! ἕως πότε θὰ σᾶς ἀνέχομαι;

ΛΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ παρὰ τινος ὑποδόσκουσα κυβερνητικὴ κρίσις ἔλαβε κατὰ τὸ λήξαν ἐφθήμερον οὐσιαστικώτερον χαρακτῆρα.

Ἡ κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἐκδηλουμένη δυσαρέσκεια τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου λέγεται, ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Χουλουσῆ βέη καὶ τοῦ Ἰσταμπουλιὰν ἐφέντη εἰς τὰς θέσεις ὑπουργῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τῶν Ταχυδρομείων. Οὗτοι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ κόμμα τῆς «Ἐνώσεως καὶ Προόδου», ὁ δὲ διορισμὸς των ἐγένετο τῇ προτάσει τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἀνευ τῆς προτέρας συγκαταθέσεως τοῦ κομιτάτου. Τοῦτο λοιπὸν ἀπεφάσισεν, ἐπωφελούμενον τῆς ἐπικειμένης ἀποχωρήσεως τοῦ Ριφαὰτ πασᾶ εἰς Παρισίους, ὡς πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας, νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον τῆς συγκροτήσεως ἰσχυροῦ νεοτουρκικοῦ ὑπουργείου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν πιθανῶς τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Δεσφῆτ βέη. Φήμη κυκλοφορεῖ πρὸς τούτους, ὅτι ὁ Δεσφῆτ βέης, εὐρισκόμενος εἰς περιόδειαν ἀνά τὴν Ἀνατολὴν μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κεντρικοῦ κομιτάτου «Ἐνώσεως καὶ Προόδου» Νατζήβη, προσεκλήθη τηλεγραφικῶς νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδόν του.

Ὡς ἐτέρα ἀφορμὴ τῆς ρήξεως φέρεται καὶ ἡ διαφωνία τοῦ κομιτάτου πρὸς τὴν κυβερνήσιν κατὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀλβανικοῦ ζητήματος. Οἱ κορυφαῖοι τοῦ κομιτάτου θεωροῦν ὅτι αἱ ἐν Ποδγορίτση διεξαχθεῖσαι παρὰ τῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις εἶναι ἀτυχεῖς καὶ ὅτι ἐθίξαν καιρίως τὸ γόητρον τοῦ Κράτους. Συνεπῶς ὄχι μόνον δὲν θεωροῦν ὡς ἐπιτυχίαν τῆς κυβερνήσεως τὴν ἐπελθοῦσαν λύσιν, ἀλλ' ἐκλαμβάνουν αὐτὴν ὡς βαρεῖαν ἤτταν, ποικίλας σημαντικᾶς δυναμένην νὰ ἔχῃ συνεπειᾶς.

Ὡς τρίτη δὲ ἀφορμὴ τῆς ρήξεως φέρεται καὶ ἡ εὐμενῆς στάσις τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς Ἐξαρχίας.

Πρὸ τῆς τοιαύτης καταφορᾶς, ἣτις φαίνεται ὅτι ἐξεδηλώθη ἐμφαντικῶς, ὁ Μ. Βεζύρης ἀπεφάσισε νὰ καταθέσῃ τὴν ἀρχὴν, ἐντεῦθεν δὲ προήλθον αἱ κατ' αὐτὰς ψιθυριζόμεναι καὶ δημοσιευόμεναι φήμαι. Ἡ παραίτησις θὰ ἦτο γεγονός ἤδη, ἂν μὴ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἐξέφραζε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προληφθῇ τὸ γε νῦν πᾶσα κρίσις.

Ἐὰν λάθωμεν ὑπ' ὄψει τὰς ἀφορμὰς ταύτας, τὰς προκαλεσάσας τὴν κρίσιν καὶ κυρίως τὴν δευτέραν, ὅτι οἱ Νεότουρκοι, ζητήσαντες νὰ ἀποδείξωσιν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν τῷ ἀλβανικῷ ζητήματι, κατεδείχθησαν, ἐξ αἰτίας τῆς κυβερνήσεως, ὡς νομίζουσιν, τελείως ἀνίσχυροι, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ ἀσφαλῶς γνώμη περὶ τοῦ ποῦ θὰ σχηματίσῃ τὴν νέαν κυβερνήσιν.

Ἰπάρχει ἰσχυρὰ μερίς, τείνουσα πρὸς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν καὶ αὕτη ἐπιζητεῖ τὴν ἄνοδον τοῦ Κιαμῆλ πασᾶ. Εἰς τὴν μερίδα ταύτην ἀνήκει ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις καὶ οἱ δυσηρεστημένοι ἐκ τοῦ κομιτάτου.

Τούναντίον οἱ ἐμμένοντες εἰς τὸ κομιτάτον, θέλουσιν ὑπουργεῖον ἱκανὸν νὰ προβῆ καὶ εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἵνα ἐκ τῶν νέων ἐκλογῶν κερδίσῃ νέον ἔδαφος τῷ κομιτάτον.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνέγραψεν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τὸ ζήτημα τῆς προσκλήσεως νέου συνοδικοῦ ὡς καὶ τὴν ἐκλογὴν νέου Μητροπολίτου Καστορίας, κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδρίας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης προέτεινε ὅπως ἡ Ἱ. Σύνοδος προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Καστορίας.

Τεθέντων ὑποψηφίων τῶν Παν. Μητροπολιτῶν Πρεσπῶν καὶ Ἐλευθερουπόλεως καὶ τοῦ ἐπισκόπου Χαριουπόλεως Μητροπολίτης Καστορίας ἐξελέγη ὁ Παν. Μητροπολίτης Πρεσπῶν κ. Ἰωακείμ Δεπτιδῆς διὰ ψήφων ὀκτώ, τὰς ἐπιλοίπους λαβόντος τοῦ ἐπισκόπου Χαριουπόλεως. Ἡ ἐκλογὴ ἀνηγγέλθη, κατὰ τὰ εἰθιμένα, εἰς τὸν νέον Μητροπολίτην καὶ τὴν Δημογεροντίαν Καστορίας. Ὁ νέος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Ἰωακείμ ἀπὸ ἐπισκόπου Ἐρυθρῶν πρὸ δύο ἐτῶν προαχθεὶς εἰς Πρεσπῶν καὶ Ἀχρῶν εἰργάσθη μετ' ἀκαμάτου ζήλου.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας, προέβη εἰς τὴν πρόσκλησιν νέου συνοδικοῦ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος Μητροπολίτου Καστορίας κυροῦ Ἰωακείμ Βαξεβανίδου. Κατὰ πλειοψηφίαν ἀπεφασίσθη νὰ κληθῆ ὡς τοιοῦτος ὁ Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Διονύσιος, ἀδιαθετοῦντος δὲ τούτου, προσεκλήθη ὁ Βιζύης Ἄνθιμος.

Ἐπισημῶς διὰ τὴν Μητροπολίτην Πρεσπῶν φέρεται ὁ Θεοφ. ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως, βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ πρώην Νικομηδείας, κ. Φιλόθεος.

Κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς Τετάρτης ἀνεγνώσθη αἴτησις τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἐθν. Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου, ἣτις παρακαλεῖ ὅπως τὸ Πατριαρχεῖον δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὰς Μητροπόλεις καὶ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικᾶς κοινότητος ἀναγεῖλη τὴν μετατροπὴν τοῦ Λυκείου εἰς Ἐθνικὸν καὶ τὴν τελείαν αὐτοῦ ἀναδιοργάνωσιν.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Ἐφορεία παρακαλεῖ ὅπως συστηθῆ εἰς τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ Λύκειον, ἐνθα θὰ τύχωσιν ἐθνικῆς καὶ πρακτικῆς συγχρόνως μορφώσεως.

Ἡ αἴτησις τῆς Ἐφορείας τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου ἐνεκρίθη.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀφίκειο ἐνταῦθα πρὸς περίθαλψιν τῆς κληνισθείσης αὐτοῦ Ἰδρυεῖας, ὁ Χριστουπόλεως Ἀμβρόσιος, βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ ἁγίου Σεργῶν, καὶ κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνεψιῦ αὐτοῦ Νικολάου Δημητριάδου, ἐν Πέραν.

Ἦρρισαν ἤδη εἰς τὰ Ἐθνικὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σκουλοῦδου Ὀφθαλμοϊατροῦ καὶ τοῦ δαπάναις τοῦ κ. Ἀμβρ. Μαυρογορδάτου ἀνεγειρομένου μαγειρείου.

Ἡ Ἱερά Κοινότης Ἀγ. Ὄρους, δι' ἐκθέσεως αὐτῆς, ἐπὶ Συνόδου ἀναγνωσθεῖσας, διαμαρτυρεῖται κατὰ τοῦ καίμακάμη Ἀγ. Ὄρους, ὅστις ἀρνεῖται νὰ ἐκτελέσῃ ἀπόφασιν τῆς Κοινοτήτος περὶ ἐξώσεως μοναχῶν τινῶν τῆς Σκήτης τοῦ Ἀγ. Δημητρίου. Ἐνεκρίθη συνοδικῶς νὰ γίνῃ ἡ κατάλληλος παρὰ τῆ Κυβερνήσεως ἐνέργεια.

Ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε χθὲς τὸν νέον Κανονισμὸν τοῦ ἐν Πέραν Ἑλληνογαλλικοῦ Παρθεναγωγείου ὁ «Ἐλικῶν» τῆς κ. Σαντοριναίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐφ' ἱκανὸν ἠσχολήθη καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μαλλιαρῶν διδασκάλων καὶ ἀνέκρινε τοὺς ὑπολειφθέντας διδασκάλους, τοὺς κατηγορηθέντας ὡς μαλλιαροὺς. Ἐπὶ τούτοις ἐξήτασε καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ σημεῖα τῶν κατηγοριῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ προσεχῶς θὰ ἀποφανθῆ ὀριστικῶς ὄχι μόνον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν μαλλιαρῶν διδασκάλων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μέτρων τινῶν, ἐπιβαλλομένων διὰ τὴν ταχικὴν τῶν σχολῶν λειτουργίαν.

ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Κατά την εποχήν ταύτην μία όρισμένη τάξις ανθρώπων υποφέρει. Νομίζει κανείς, ότι είναι μοιραϊόν. Ο διδάσκαλος, άφου επί ένδεκα μήνας έβασανίσθη, έταλαιπωρήθη, υπέφερον εις την κομποπολιν, ή τὸ μικροσκοπικόν χωρίον, ερχεται, τώρα να συνεχίση τὰ βάσανά του και τὸς έξευτελισμούς και έν Κωνσταντινουπόλει, εις τὰ βιβλιοπωλεία τῶν Γαλατῶν, έντός τῶν ὁποίων μοιρολατρικῶς αναμένει τὴν εμφάνισιν λιπαροῦ τινος τσορπατζή, ὁ ὁποῖος μ' έν πληρεξούσιον ερχεται «γὰ συμφωνήσῃ» τὸ «διδασκαλικὸν προσώπων» τῆς κοινότητος, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀποτελεῖ μόνον εἰς.

Μεταξύ τῶν πραγμάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύσκολα περιγράφονται, εἶναι και αἱ συμφωνίαι αὐταί κατ' αὐτὰς ὁ διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἔχει πείραν τῆς έννοιᾶς «τσορπατζή», προσπαθεῖ με τὴν βλακωδεστέραν συστολήν και με ὑπομονήν έξευτελιστικὴν ν' ἀπαντᾷ εις τὰς μᾶλλον ιδιορρυθμοὺς έρωτήσεις του, να μὴ έξωτερικεύῃ καμμίαν γνώμην του ή αἰσθημα, φοβούμενος μὴ εὔρισκεται πρὸς ἄνθρώπου, εχόντος ἀντιθέτους γνώμας και σύστημα, και τέλος μοχθεῖ να πείσῃ τὸν ἑαυτὸν του και τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κοινότητος, ὅτι εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς δὲν εἶναι. Αἱ συμφωνίαι αὐταί εἶναι ἄγών, εἶναι πάλη, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ἕκ τῶν δύο θὰ νικήσῃ. Ο νικηθεὶς θὰ γίνῃ πάντοτε εἰλωσ και ὁ εἰλωσ αὐτὸς εἶναι ἀνάγκη ἄρα γε να εἰπῶ, ὅτι εἶναι σχεδὸν πάντοτε ὁ διδάσκαλος.

Όταν τέλος λήξωσιν αἱ συμφωνίαι, ὅταν ὑπογραφῶσιν τὰ συμβόλαια, ή κάλλιον τὰ έγγραφα τῆς ὑποταγῆς και δοθῇ τὸ ἀπαραίτητον χαρτυλίκι, διότι πολὺ συνήθως ὁ διδάσκαλος μετὰ τὴν ἑτησίαν ἐργασίαν του οὐδέν ἔχει περίσσευμα, ἀρχίζει ὁ φοβερός ἐκεῖνος στρόβιλος, ὁ ὁποῖος δὲν διευνθύνεται ἀπὸ κανένα ρυθμὸν και οὐδεμίαν τάξιν. Ο διδάσκαλος τῆς Τραπεζοῦντος πολλάκις ἐκσφενδονίζεται εις Ἀγίους Σαράντα και ή νηπιαγωγὸς τῆς Ἀτταλείας εις τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου. Οἱ διδάσκαλοι ἐπὶ ἕνα σχεδὸν μῆνα μεταβάλλονται εις διάττοντας ἀστέρας, οἱ ὁποῖοι ὅμως οὐδεμίαν ἔχουν ὀρισμένην διεύθυνσιν και πίπτουν ξεγντλημένοι και κατὰ τοιοῦτον εἰς τὴν κοινότητα, ή ὁποία τοῖς ἔτυχεν.

Ἐκεῖ ὁ διδάσκαλος εὔρισκει νέους ἀνθρώπους, περιβάλλον ξένον πρὸς τὰς συνηθείας, τὰς ὁποίας κατόρθωσε να προσοικειωθῇ και ἄλλου, χαρακτῆρας γονέων και μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ὑποβλέπουν, τὸν ζυγίζουν, τὸν καταμετροῦν ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ βημάτων και ἐπεισοδίων. Τὰ βάσανα τότε τοῦ διδασκάλου ἐπαυξάνουσιν, αἱ νεώτεροι ἱεραὶ ξετάσεις συνεχίζονται, μετὰ τὰς ὁποίας ἀποδεικνύεται, ὅτι ή κοινότης δὲν εὔρε τὸν ἄνθρωπὸν τῆς, ἀλλ' οὔτε και ὁ διδάσκαλος τὴν κοινότητα, τὴν ὁποίαν ὠνειροπόλησεν.

Ἀπαξ γεννηθείσης τῆς τοιαύτης ιδέας, τὰ νεῦρα ἀμφοτέρων παραλύνουν ὁ διδάσκαλος περὶ οὐδενὸς πλέον φροντίζει, ἀσχολούμενος μόνον να μετῶ τὰς ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι τῷ

ὑπολείπονται και να σχεδιάζῃ τὰ πρώτα διαβήματα, τὰ ὁποῖα θὰ κάμῃ, διὰ να ἐπιτύχῃ καλλιτέραν θέσιν, ή δὲ κοινότης με τὴν ψυχρότητά τῆς, τὴν ὁποίαν σκοπίμως δεικνύει, μαραίνει και τὰς τελευταίας προσπάθειάς τοῦ διδασκάλου και τοῦ παραλύει τὸν ὑπολειφθέντα ζῆλον. Ἀμφοτέροι ἐκδικοῦνται, ἀλλ' ἀλλοίμονον! εἰξεύρετε ποῦ; ἐπὶ τῆς νεολαίας, εἰς ἀναμόρφωσιν, τῆς ὁποίας ἐτάχθησαν!

Ἡ κατάσταση ἐκείνη σὰς ἀρέσει; νομίζετε, ὅτι ἐπὶ πολὺ δύναται να ξεακολουθήσῃ ἀκινδύνως διαιωνιζομένη; ή ἔχετε τὴν ιδέαν, ὅτι πρέπει να βελτιωθῇ;

Όλοι πιστεύω να συμφωνήσωσι, διότι και ὅλοι ἀγαπῶσι περιπαθῶς τὰ παιδιὰ των, ὅτι πρέπει με κάθε τρόπον να βελτιώσωμεν τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε και τὸ ὁποῖον δολοφονεῖ σκληρότατα τὴν νέαν γενεάν. Καὶ κατὰ τοῦ συστήματος τούτου πρώτοι πάντων ὀφείλουσι να ξεγεσθῶσιν οἱ Μητροπολίται μας, οἱ ὁποῖοι οὐχὶ σπανίως κατὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτὴν περίοδον τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν ή δεικνύουσι τὴν ἐνοχωτέραν ἀδράνειαν ή τὴν ἰσχυρωτέραν μεροληψίαν. Συνηθίζουν, ἀκολουθοῦντες τὸ γραμμὰ κάποιου σκιαδου κανονισμοῦ, ν' ἀναθέωσιν εἰς τὴν ἐφορείαν και ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἕκ τῶν μελῶν τῆς, τὴν ξεύρουσιν τῶν καταλλήλων διδασκάλων. Καὶ ἂν μὲν ὁ ἐντολοδόχος εἶναι ἀνεπτυγμένος, τὸ κακὸν φθάσει εἰς τὸ μικρότερον ὕψος ἂν ὅμως, ὡς συμβαίνει συνήθως, εἶναι ἄξεστός τις και σκαιὸς χωρικός, τότε θὰ συμβῇ κάτι ἄλλο: ἔκτος τῆς ἀποτυχίας τῆς ἐκλογῆς, θὰ ἐπέλθῃ και ή ἠθικὴ ὑποδούλωσις τοῦ διδασκάλου εἰς τὸν τυχαῖον αὐτὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον φανταίνεται ἰσχυρόν και παντοδύναμον.

Τὸ ἔθνος ἀνέθηκε τὴν πνευματικὴν και θρησκευτικὴν προστασίαν τῶν εἰς τοὺς πνευματικὸς ἀρχηγούς του, τοῖς ἔδωσεν ὅλην τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἠδυνήθη να τοῖς παράσῃ και κατ' ἡμέραν μοχθεῖ, ὅπως διατηρήσῃ τὴν δύναμιν ταύτην πολὺ ὑψηλὰ και πολὺ ἀκμαίαν. Ἄς μεταχειρισθῶσιν τὴν δύναμιν ταύτην πρὸς ὄφελος τῶν ἀναξιοπαθουσῶν κοινοτήτων μας ὑπάρχουσι τινες, αἱ ὁποῖαι εἶναι τιμάρια μερικῶν ἀνθρώπων και ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι κυριολεκτικῶς στεροῦνται και τῶν μικροτέρων πνευματικῶν ψυχίων. Ἄς διαθέσωσιν ὅλην τὴν ἐπιβολήν και ὅλον τὸ σθένος των, ὅπως συγκρατήσωσιν τὴν ἀκατάσχετον μανίαν τῶν μεταδέσεων και τῶν παύσεων τῶν διδασκάλων, ἄς φροντίσωσιν ν' ἀποφεύγωσιν ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον αὐτὰς. Δὲν ξευτελίζουν μόνον τὸν διδάσκαλον, ἀλλὰ καταστρέφουν και τὰς κοινότητας. Ἄς ἀναλάβουν μόνον τὸν να χαρίσωσιν εἰς ἐκάστην ἕκ αὐτῶν τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ δυνηθῇ να τὴν ξεαγάγῃ ἀπὸ τὸ τέναγος τῆς ἀμαθείας και τῆς ἐθνικῆς πωρώσεως, ἄς τὸν ἐνισχύσωσιν εἰς τὸ ἔργον του και ἄς τῷ δείξωσιν ὅτι γνωρίζουσι ν' ἀμείβωσιν τὴν ἀξίαν.

Εἶναι κοῖμα να ἔχωμεν κοινότητας με ὠραία σχολεῖα, ἀλλὰ με ἀκατάλληλους διδασκάλους, εἶναι ἐγκλημα να ἔχωμεν ἀλλογλώσσους κοινότητας ἐγκαταλελειμμένας εἰς τὴν τύχην των ἄς ἐννοήσωσιν οἱ ὑψηλοὶ ἀρχόδιοι, ὅτι ἐκάστη παρερχομένη στιγμή ἀργίας προσθέτει νέον βάρος ἐπὶ τοῦ ὀγκολίθου, ὁ ὁποῖος εὔρισκεται προσδεδεμένος εἰς τὸν ἐθνικὸν τράχηλον, και προώρισται να μᾶς φέρῃ εἰς τὴν εὐτελεστέραν ἐθνικὴν ξεουθένωσιν.

Ἄς μὴ προφασισθῇ κανεὶς ὅτι δὲν εἶναι ταῦτα δυνατά, ἄς μὴ ἀπαιτήσῃ κανεὶς, ἔστω και κατὰ δίανοιαν, ὅτι ἀπαιτοῦμεν πολλά, διότι και πολλά δυνάμεθα να παράσχωμεν. Ἄς μᾶς ὑποδείξωσιν τὰ καθήκοντά μας, ἄς καταστρώσωσιν ἕν σχέδιον και εἴμεθα προθυμότατοι να τὸ ἐφαρμόσωμεν. Οὐδέποτε τὸ ἔθνος ἠρνήθη να παράσῃ, ὅ,τι τῷ ξεητήθη καταλλήλως. Τὸ ἔλλ. ἔθνος εἶναι γενναῖον εἰς τὰς θυσίας του, δὲν εἶναι ἀνάγκη να τὸ ἐπαναλάβωμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως, ὅτι πρέπει οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ—ὄσοι τοῦλάχιστον ἔξ αὐτῶν δὲν τὸ πράττουσι— να θέσωσιν ὡς πρόγραμμα τῆς ἐνεργοῦ δράσεως των τὴν πνευματικὴν τῶν κοινοτήτων ἀνόρθωσιν, ή ὁποία βεβαίως δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ ἂν ἀφεθῇ εἰς τὰς προσπάθειάς τυχόντος τσορπατζή και ἀμαθοῦς ἐφόρου. Χρειάζεται ἐνιαία δράσις πρὸς ἀνόρθωσιν και ή ἀνόρθωσις αὐτὴ δὲν σφουρηλατεῖται με τὰς βδελυρὰς μεταδέσεις και τὰς ἐπιπολαίας συμφωνίας· χρειάζεται κάτι ἄλλο. Καὶ τὸ ἄλλο αὐτὸ δὲν θὰ παύσωμεν να τὸ ἀναμένωμεν ἀπὸ τοὺς πνευματικὸς ἀρχηγούς μας.

Πρέπει ἄρα γε να ἐπεκταθῶ και εἰς τὰς συνεπείας;

Ο. Κ. Μ.

Annie Besant

Η ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΙΔΑΝΙΚΟΥ

Μία τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἰνδιῶν ἐμπεριέχει τοὺς ἀκολουθοῦς ὀρισμοὺς τοῦ ἀνθρώπου:

«Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ δημιούργημα τῆς σκέψεως».

«Ὁ ἄνθρωπος κατεσκευάσθη ἐκ τῶν πεποιθησῶν του· ὅ,τι σκέπτεται, τοῦτο και εἶναι».

Οἱ λόγοι οὔτοι εἶναι ἀπολύτως σύμφωνοι με τὴν σημερινὴν ψυχολογικὴν ἐπιστήμην, ἥτις ἀναγνωρίζει εἰς τὰς ιδέας τὴν ἀκλόνητον βάσιν τῶν πράξεων. Εἰς τὸ τρισυπόστατον τοῦ ἀνθρώπου, ή θέλησις κινεῖται, ή σκέψις διοικεῖ, ή δύναμις ἐκτελεῖ, ή δὲ πράξις εἶναι ἀπλῶς ή ἐκδήλωσις τῆς ιδέας. Τὸ πεπωμένον τοῦ ἀνθρώπου ξεαρθῆται ἐκ τῶν ιδεῶν, αἰτινες δεσπόζουσι τοῦ νοῦς αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης και τὸ πεπωμένον ἑνὸς ἔθνους ἐκ τῶν ιδεῶν, αἱ ὁποῖαι δεσπόζουσι τοῦ νοῦς τοῦ λαοῦ. Ὁ καλλιτέχνης, πλήρης φασμάτων ὠραιότητος, λαμβάνει τὸν χρωστήρα και μᾶς παραδίδει ἕν ἀριστούργημα· ή Γαλλία, μεθυσθεῖσα ἐκ τῆς ιδέας τῆς ἐλευθερίας, κατεξανίσταται κατὰ τῆς Εὐρώπης και κατασυντριβεί τὰς ἀλύσεις τῆς. Ἡ ιδέα λοιπὸν προηγείται πάντοτε τῆς πράξεως· ή πρώτη εἶναι δημιουργός, ἐνῶ ή δευτέρα δημιούργημα.

Μεταξύ ὅμως τῶν ιδεῶν ὑπάρχουσι διαφοραὶ: Αἱ ἄστατοι, ἀμφιρορεπεῖς και κακαὶ ιδεαὶ ἀφίνουσιν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος ἕν ἴχνος ἐφήμερον, ἐνῶ αἱ ὀρισμένα και σταθεραὶ ιδεαὶ κυβερνοῦσιν αὐτόν.

Τὸ ἰδανικὸν εἶναι κατὰ τοὺς ψυχολόγους μία σταθερὰ ιδέα, διοικοῦσα τὸν νοῦν. Καὶ ἔαν μὲν αὐτὴ εἶναι ἀληθῆς, ὠραία και σύμφωνος πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους, ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τῆς ἀγνότητος και τῆς ἀρετῆς, ἔαν δὲ τοῦναντίον ψευδῆς, καταβυθίζει αὐτόν εἰς τὸν βόρβορον τῆς χθαρμαλότητος.

Οὕτω λοιπὸν τὸ ἰδανικὸν εἶναι μία ιδέα κατάλληλος να σχηματίσῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου και να ἐμπνεύσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ μὴ ἔχων ἰδανικόν, ἐπιπλεεῖ εἰς

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ

τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς, ὠθούμενος ὅτε μὲν ἐντεῦθεν, ὅτε δὲ ἐκείθεν, παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν ρευμάτων τῶν περιστάσεων ἄνευ ὀρισμένου σκοποῦ. Τοῦναντίον ὅμως, ὁ ἐγκλωπιθεὶς τὸ ἰδανικόν του, βαδίζει εὐθέως καὶ σταθερῶς πρὸς τὰ ἔμπροσ, δὲν ὀπισθοχωρεῖ ποτέ, κάμπει τὰς περιστάσεις πρὸ τῆς ἀκλονήτου αὐτοῦ θελήσεως καὶ προχωρεῖ ὡς πλοῖον ὑπακοῦον εἰς τὸν κυβερνήτην του.

Ἐν τῇ ἀνατροπῇ τῶν νέων, τὸ σπουδαιότερον καὶ δυσκολώτερον ἔργον εἶναι νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς αὐτοὺς ἐν ὑψηλὸν ἰδανικόν, ἰδανικὸν προσωποποιούμενον, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τοὺς μεγάλους ἄνδρας τῆς πατρίδος. Ἡ διακαὴς φαντασία τοῦ παιδίου ζωοποιεῖ τοὺς προσεχθέντας αὐτῷ ὡς παραδείγματα ἄνδρας, σχηματίζουσα ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων μίαν ἡρωϊκὴν εἰκόνα, σύμφωνον πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας του.

Ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ ἡμέραν τινὰ λειτουργὸς τοῦ κράτους, ἱερεὺς, στρατιώτης, ἔμπορος, καλλιτέχνης ἢ ἀπλῶς καλὸς πολίτης, θὰ εὕρῃ μεταξὺ τῶν παραδειγμάτων, ἄπερ τῷ προσεφέραμεν, τὸ ὑψηλόν, ὅπερ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν πόθον, καὶ θὰ σχηματίσῃ ἐξ αὐτοῦ τὸ ἰδανικόν του, τὸ ὁποῖον θὰ ἦναι ὁ φύλαξ ἄγγελός του, προστατεύων αὐτὸ ἐναντίον ὅλων τῶν χυδαιότητων τῆς ζωῆς.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἰδανικοῦ, ὀφείλει τις νὰ μελετήσῃ αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἐπισταμένως. Ἡ σκέψις καὶ μελέτη αὕτη, ἐπαναλαμβανομένη καθ' ἑκάστην, θὰ σπείρῃ βαθμιαίως εἰς τὸν χαρακτῆρα τοὺς σπόρους τῶν θαυμαζομένων προσόντων τοῦ ἐκλεγέντος ἰδανικοῦ, ἢ ὠραιότης τοῦ ὁποῖου θὰ ἐκδηλοῦται καὶ θὰ ἀναφανῇ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς τὸν χαρακτῆρα. Προδὴλον ὅμως ὅτι καὶ αἱ κακαὶ ἰδέαι γεννῶσι τὰ ἐλαττώματά των καὶ ὅτι, ὅταν σπείρῃ τις εἰς μίαν χώραν νοσηρὰς ἰδέας, θὰ βλαστήσωσιν αὐταὶ εἰς τοὺς χαρακτῆρας τῶν πολιτῶν καὶ θὰ καρποφορήσωσιν εἰς συγκομιδὴν γέμεισαν κακιῶν καὶ ἐγκλημάτων. Τὰ βιβλία, αἱ ἐφημερίδες, τὰ ἄσματα, τὰ δράματα, αἱ εἰκονογραφαί, σπείρουσι πανταχοῦ ἰδέας, αἵτινες γεννῶσι, προϊόντος τοῦ χρόνου, καλοὺς ἢ κακοὺς πολίτας.

Ὡς ἐν εὐγενὲς ἰδανικὸν ὀδηγεῖ ἀσφαλῶς τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀρετὴν, οὕτω καὶ μίαν κακὴν καὶ ἀκόλαστον ἰδέαν ὀδηγεῖ αὐτὸν εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν καὶ τὸ αἴσχος. Σημειωτέον δ' ὅτι εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τῆς σκέψεως ὑποκινεῖται πρὸ παντὸς τὰ παιδιά καὶ οἱ νέοι.

Ἐκ τῶν ἄνωθι συνάγεται ὅτι, πᾶς ὁ κηδόμενος τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους του ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ δημόσιον ἰδέας εὐγενεῖς, ἀδελφικὰς, πλήρεις ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης, ἵνα οὕτω παράσχῃ τὴν βοήθειάν του πρὸς σχηματισμὸν καὶ ἀνάπτυξιν ἑνὸς ἔθνους μεγάλου, εἰρηνικοῦ καὶ εὐτυχοῦς. Ἡ ἰδέα καὶ τὸ ἰδανικὸν εἶναι ἡ δημιουργὸς δυνάμις τοῦ σύμπαντος, δημιουργοῦσα τὰς καλὰς καὶ κακὰς πράξεις· ἐκεῖνοι δέ, οἵτινες δηλητηριάζουσι τὴν πηγὴν τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων διὰ μοχθηρῶν ἰδεῶν, εἶναι ὁ ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπότητος.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Π. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον «'Απ' Όλα» ἐγράψαμεν περὶ τοῦ πρότινος ἐν Λονδίῳ συνελθόντος μεγάλου Συνεδρίου τῶν φυλῶν, παρασχόντες δι' ὀλίγων πληροφορίας πολλὰς.

Συνεχίζομεν σήμερον τὰ κατὰ τὸ Συνεδρίον τοῦτο.

Τὴν Τουρκίαν ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ Συνεδρίῳ τῶν φυλῶν τῆς οἰκουμένης ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ἐλ-Μποστάνη, τὴν δὲ Ἑλλάδα ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀνδρεάδης καὶ οἱ κ. κ. Μ. Κέπετζης καὶ Ζαβιτσάνος.

Ὁ κ. Μ. Κέπετζης, ὁ γνωστὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βέρνης καὶ ἡμέτερος συμπολίτης, ἔκαμε δύο ἀνακοινώσεις, αἵτινες μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἠκούσθησαν. Ὁμιλήσας δὲ ἀγγλιστί, ὅπως καὶ ὁ κ. Ἀνδρεάδης, προσεῖλκυσε ἐτι μείζονα τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ 9/10 ἀπετελεῖτο ἀπὸ Ἀγγλοὺς καὶ ἀγγλομαθεῖς κυρίως.

Ἡ πρώτη ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Μ. Κέπετζη ἦτο παρατήρησις μᾶλλον καὶ διόρθωσις, γενομένη δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου. Προκειμένου περὶ Διεθνὸς Δικαίου, ἐγένετο πρότασις, ὅπως πάντα τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τοῦ Διεθνὸς Δικαίου, θεωρηθῶσι τοῦ λοιποῦ ὡς ἀπολαμβάνοντα πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζει τὸ Διεθνὲς Δίκαιον.

Ὁ κ. Μ. Κέπετζης ἐδήλωσεν, ὅτι τὴν πρότασιν ταύτην θεωρεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος πρόωρον ἔτι, ὅτι ὅμως — ἐν πάσῃ περιπτώσει — ὅρος ἀπαραίτητος τῆς ἀπολαυτῆς δικαιωμάτων εἶνε ἡ προαπαιτούμενη ἀπόδειξις, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ Κράτη ἐννοοῦν καὶ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἐπιζητοῦσιν. Ἡ πρότασις ἐτροποποιήθη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦτον ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

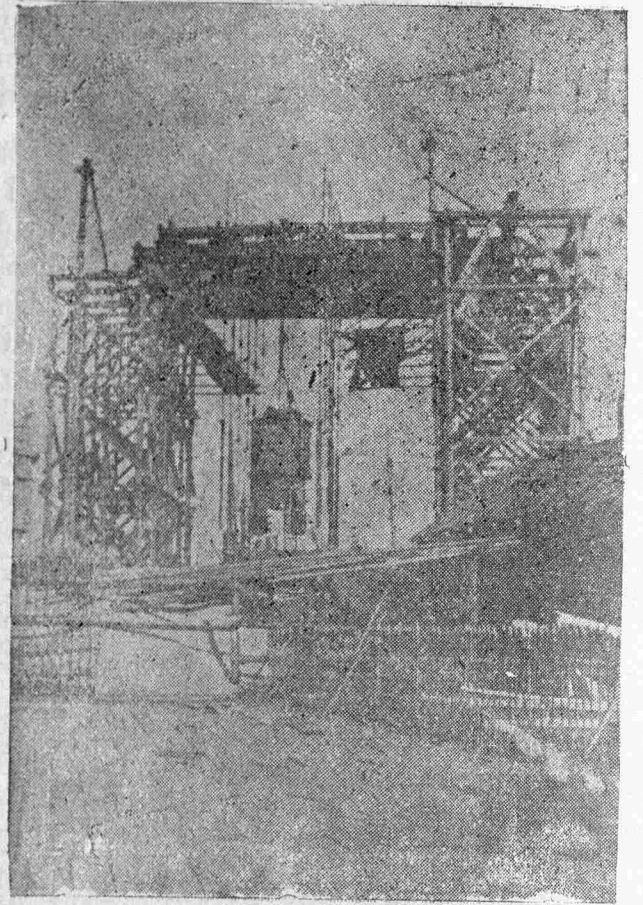
Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29 Ἰουλίου ὁ κ. Μ. Κέπετζης ἐξέθηκε διὰ βραχέων, ὅτι ἡ κατάστασις διαρκῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως ἑνὸς ἑκάστου.

Ἡ φυλὴ, εἶπεν, εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ἑκ τῶν συστατικῶν στοιχείων ἑνὸς ἔθνους. Αἱ δύο ὅμως ἔννοιαι, φυλὴ καὶ ἔθνος, εἶνε ἀεξάρτητοι ἀλλήλων. Τὸ χαρακτηριστικώτατον συστατικὸν ἑνὸς ἔθνους εἶνε ἡ ἐθνικὴ συνειδήσις, δηλαδή ἡ θέλησις τῶν ἀτόμων ν' ἀνήκωσιν εἰς αὐτό. Ἡ τήρησις τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ταύτην συνειδήσιν σεβασμοῦ εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος πρὸς ἐδραίωσιν διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἡ πρακτικώτατον παράδειγμα μᾶς παρέχει ἡ ἐγγὺς Ἀνατολή. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τουρκίας κ. Ἐλ-Μποστάνη, ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, εἶχε δηλώσει κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίαν, ὅτι οἱ Νεότουρκοι ἐπιδιώκουν οὐχὶ τὴν ἐνοποίησιν, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν ἀδελφικὴν ἐνώσιν τῶν φυλῶν.

Ἡ δήλωσις αὕτη, προσέθηκεν ὁ κ. Μ. Κέπετζης, δεῖται διτλῆς συμπληρώσεως: 1) Ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ διαφόρων λαῶν προϋποθέτει τὸν σεβασμὸν τῆς αὐτονομίας ἑνὸς ἑκάστου. Ἡ κατάχρησις τῆς βίας, ἡ αὐθαίρεσις, δύνανται νὰ παραγνωρίσουν τοῦτο προσωρινῶς, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται νὰ ἰδρῶσιν διαρκῆ, ὀμαλὴν κατάστασιν πραγμάτων. 2) Αἱ κατώτερα Ὀθωμανικὰ ἀρχαὶ ἐτήρησαν μέχρι τοῦδε διαγωγὴν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρὸς τὰς ὠραίας ἀρχάς, ἃς διεκήρυξαν οἱ κορυφαῖοι ἐκ τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν. Ἐὰν οὗτοι δὲν κατορθώωσιν νὰ ἐπιβάλλωσι καὶ ἐμπράκτως τὰς ὠραίας αὐτῶν ἀρχάς, τὸ νῦν πολίτευμα ἔσεται ἀναποφεύκτως ἐφήμερον».

ΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΙΟΙ

Ἐξαφανίζεσαι πλέον, κατεσκληρὸς γραῖδιον!... Τὸ ρεῦμα τῆς ἐξωραϊσεως τῆς πόλεώς μας παρασύρει, ἐπὶ τέλους, καὶ σέ...

Γέφυρα τοῦ Καρακιοῦ, ἡ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας ἐν ἁμαρτίαις ἐγγηράσασα, Γέφυρα σαθρὰ, ἐξηθρομένη, κλονιζομένη πάντοτε, ἡ διὰ τριγμῶν ἀπαισιῶν τὴν σὰπίλαν σου διαφημίζουσα, ἡ χάσματα ἐπικίνδυνα πολλαχοῦ διανοίγουσα, ἡ διαρκῶς τοὺς ὀδόντας σου φοβερῶς προτείνουσα, τὴν ἐπιθανάτιον ἐκφέρεις πλέον πνοήν!

Νέαν σὲ ἀποκαλοῦν. Ἄλλ' ἐγὼ γραῖαν πάντοτε σ' ἐγγύρισα...

Ἄλλὰ, παρὰ τὸ ἄχθος τῶν ἐτῶν, διατηρεῖς ἀκόμη ὀξεῖς τοὺς ὀδόντας σου.

Ἄνοιγεις τὸ χαῶδες σου στόμα καὶ οἰκτείρουσα, εἰς μυκτηρισμοὺς καὶ γέλωτας τοὺς ἀνοήτους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σὲ περνοῦν, ἀπειλητικὰ προβάλλεις τὰ δόντια σου, τὰ καρφιά σου!...

Καρφιά τρομακτικά, ἄγρια, ἀποτρόπαια, καρφιά ποῦ δίδουν μίαν ἰδέαν τῶν καρφιῶν, μετὰ ὁποῖα ἐσταύρωσαν οἱ ἄνομοι τὸν Χριστὸν μας!...

Δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων, τὰ ὁποῖα διαθέτεις, ἀπὸ ἐτῶν ἐντόνως διαμαρτύρεσαι, καθιστώσα γνωστὸν ὅτι ἀδυνατεῖς πλέον νὰ βαστάσῃς ὡς ἐκ τοῦ γήρατος, τὸ δυσβάστακτον βᾶρος τῶν ζῶων, λογικῶν καὶ ἀλόγων, ποῦ περνοῦν ἀπὸ πάνω σου. Θέλεις πλέον τὴν ἀποστρατεῖαν σου, τὴν ἀνάπαυσίν σου...

Ἐπειδὴ δὲ ἡ λογικὴ αὕτη ἀπαίτησις σου, ἡ διὰ τριγμῶν ἐκδηλουμένη, δὲν εἰσηκούετο, πλέον ἡ ἄπαξ προσέβης εἰς ἀπεργίας.

Ἐνθυμοῦμαι τὴν τελευταίαν ἀπεργίαν σου. Τὸ θεωρητικὸν «Μεσουδιε» μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἰδέαν νὰ δοκιμάσῃ τὴν στερεότητα καὶ ἀντοχὴν τοῦ σκάφους του, ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ σώματός σου. Τὸ πείραμα ἐπέτυχε. Τὸ σκάφος ἀπεδείχθη στερεότατον, ἀλλὰ καὶ σὺ, γηραιὰ Γέφυρα, ἐξεδικήθης.

Σπᾶνεις... ἀπὸ τὰ γέλοια, καὶ ἐπὶ τριήμερον ἀπεργεῖς...

Τὰ δεινά σου καὶ τὰ δεινά μας τελειώνουν πλέον... Τὴν κατ' εὐφημισμὸν Νέαν Γέφυραν, Νέα γέφυρα, πραγματικὴ, Γέφυρα στερεὰ, Γέφυρα καινουργησ, ἀντικαθιστᾷ.

Ἡ Παλαιὰ—Νέα ἐξαφανίζεται...

Ἐκτείνετε τὰς χεῖράς σας, πολῖται, ἀνοίξατε καὶ τὰ δέκα δάκτυλά σας καὶ ἀποτείνατε ἕνα τελευταῖον... χαιρετισμὸν εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν καὶ ἐπιμυθιωμένην γραῖαν!...

ΘΕΛΛΟΣ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ

Κάποιος σύζυγος συνέλαβε τὸ πιστόν του ἡμισυ ν’ ἀπιστή. Ὁ ἄρπαξ τῆς τιμῆς του ἦτο ἐπίσης νυμφευμένος, ἀλλ’ ἐπεθύμησε, παρατάς Γραφάς, τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον του. Διάβρολε! Πρέπει κανεὶς αἰωνίως νὰ κρατῆται ἀπὸ τὸ φουστάνι τῆς γυναϊκᾶς του; Εὐτυχῶς εὐρέθη ἡ τοῦ πλησίον σύμφωνος μὲ σκέψεις τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ οὕτω εὔρον οἱ ἀπιστοὶ σύζυγοι, ἀλλὰ πιστοὶ ἔρασταί, εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν καρδιῶν των, τὴν εὐτυχίαν των. Ἐννοεῖται, ὅπως πάντοτε σχεδὸν συμβαίνει εἰς παρομοίας περιστάσεις, εἰς τὴν μύτην τῆς συζύγου τοῦ μὲν, ἢ εἰς τὴν τοῦ συζύγου τῆς δέ, δὲν ἦλθεν ἡ μυρωδιά τοῦ μαγειρευομένου καὶ δυσκολογνωύτου τούτου φαγητοῦ, ὅπερ κοινῶς ἀπιστία καλεῖται. Ἐὰν ὅμως ἀληθεύῃ τὸ ἀνωτέρω, ἀληθεύει ἐπίσης ὅτι αἱ πραγματικαὶ εὐτυχίαι εἶναι μικρᾶς διαρκείας, καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῆς ἀληθείας ταύτης «μίαν ὥραϊαν ἡμέραν τοῦ τάδε μηνὸς τοῦ σωτηρίου ἔτους τάδε», ὅπως ἀρχίζουσι μερικὰ μυθιστορήματα, ὁ σύζυγος ἐπληροφορήθη καὶ ἔπειτα εἶδεν «ιδίους ὄμμασιν», ὅτι ἡ σύζυγός του ἐξήτει εἰς τὰς ἀγκάλας ἄλλου ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Νόμος δρίζουσι εἰς αὐτὴν νὰ ζητῆ μόνον εἰς τὰς νομίμους συζυγικὰς ἀγκάλας. Τί νομίζετε ὅτι ἔκαμεν ὁ ἄνθρωπος αὐτός, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου ἔρρεεν αἷμα ἀπατηθέντος συζύγου; Ἦρπασε καμμίαν ἀμφίστομον μάχαιραν καὶ διετρόπησεν ἀμφοτέρους, σύζυγον καὶ ἔραστήν, ὅπως θὰ ἔκαμνεν ἕκαστος χασάπης ἢ χασάπεια αἰσθήματα ἔχων, ἢ ἔρριψε τὸ γάντι του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ καταστροφέως τῆς τιμῆς του, λέγων ἱπποτικῶς: «Κύριε, αὐριοῦν ἀναμένω τοὺς μάρτυράς σας» καὶ ἐκδιώκων ἐκ τῆς στέγης του τὸ ἀπιστόν ἡμισύ του, ἢ τέλος ἐφήρμοσε καμμίαν τρομερὰν ἐκδίκησιν, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ὁποίας αἱ δυστυχεῖς τῆς Εὐας θυγατέρες κἀθηνται ἡσυχὰ εἰς τὰ αὐγά των ἐκ φόβου μήπως λάβουν παράδειγμα οἱ Ὁθέλλοι των; Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Αὐτὸς ἔκαμε κατὶ καλύτερον. Οἱ ἀνωτέρω ἐκδικηταὶ τῆς τιμῆς των εἶναι ἄνθρωποι παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰ πάθη των καὶ τὰς κηλίδας ἐξαλείφουν μ’ αἷμα. Εἰς παρομοίας περιστάσεις οὗτοι γίνονται κατώτεροι τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸς ὑψώθη ὑπὲρ τὸν ἄνθρωπον. Ἀντὶ νὰ τὸν πιάσῃ ὁ κατηραμένος, ὁ «βλάπων τοὺς ἄνδρας», θυμὸς, αὐτὸς ἠρκέσθη εἰς τὴν ψυχρὰν λογικὴν καὶ ἀντὶ νὰ φονεύσῃ, αὐτὸς ἐκάθησε καὶ ἐψυχολόγησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ὁ παληάνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶχε σχέσεις μὲ τὴν γυναῖκά του, ἀξίζει ἐνὸς καλοῦ μαθήματος. Τὰ συνήθη μαθήματα εἶναι ἐν φύτευμα μολύβδου εἰς τὸ στήθος ἢ μία τομὴ δέκα ἑκατοστομέτρων βάρους εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ γενναίου του στήθους. Ἀλλὰ τὰ μαθήματα αὐτὰ πολλάκις πολὺ ἀκριβὰ στοιχίζουσι. Διότι, ἐκτὸς ὅτι γίνεται σκάνδαλον, ὑπάρχουσι καὶ τὰ δικαστήρια, πλησίον τῶν ὁποίων εὐρίσκονται αἱ φυλακαί, ὅπου κατόπιν κάποιος ἀνάποδος δικαστικῆς ἀντιλήψεως δύναται κανεὶς νὰ διέλθῃ τὰς ἐπι-

λοιπούς ἡμέρας τῆς ζωῆς του ἐν ἀκουσίᾳ μετανοίᾳ. Μὴ λησμονῶμεν δὲ καὶ τὰς τύψεις τοῦ συνειδότος, τὸ ὁποῖον κάποιος φιλόσοφος ὀνομάζει σκώληκα τῆς ψυχῆς. Ταῦτα ἐσκέφθη αὐτὸς καὶ ἀφώπλισε τὴν ψυχὴν του ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὴν χεῖρά του ἀπὸ τὸ ἐγχειρίδιον. Ἐψυχολόγησε λοιπὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τῶν γεγονότων καὶ ἐσκέφθη πόσον θὰ ἦτο εὐχάριστος νὰ φέρῃ τὸν ἀξιαγάπητον ἔραστήν τῆς συζύγου του εἰς τὴν ἰδίαν κατάστασιν. Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ. Αὐτὸς ἦτο ἐπίσης νυμφευμένος. Ἐσκέφθη τὸν ἀνδρικόν ἐγωϊσμόν, ὅστις εἶναι ἡ σκιά τοῦ ποταλωτέρου μέχρι τοῦ λαμπροτέρου ἀνδρικοῦ χαρακτῆρος. Καὶ μετὰ βραχεῖαν σκέψιν, ἐκάθησε κατὰ γραφῆς πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ ἔραστοῦ τῆς γυναϊκῆς του, τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Ἀξιοσέβαστος δέσποινα,

Ὁ ἀγαπητὸς κ. σύζυγός Σας ἀπατᾷ Ὑμᾶς μετὰ τῆς κυρίας συζύγου μου. Ὡστε Ὑμεῖς καὶ ὁ υποφαινόμενος μένομεν οἱ ἀπατῆμενοι καὶ οἱ ἔχοντες πλῆρες δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν λόγον ἀπὸ τοὺς ἀπιστοὺς. Ἡ ζήτησις ὅμως λόγου θὰ ἐδημιουργεῖ κοινωνικὸν σκάνδαλον, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὁποίου προτείνω Ὑμῖν, ἀξιοσέβαστος δέσποινα, ὅπως αὐταπατήσητε τὸν κ. σύζυγόν Σας μετ’ ἐμοῦ, ὅστις εἶναι ἱκανὸς νὰ προσφέρῃ Ὑμῖν τελείως ὅ,τι ὁ κ. σύζυγός Σας ἀρεῖται.

Μετ’ ἰδιαζούσης ὑπολήψεως

Χ. Κερασφορίδης.

Ἡ γλυκεία καὶ πλήρης ἀγάπης ἐπιστολὴ ἐστάλη, οὕτως ὥστε νὰ περιέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συζύγου. Ἐννοεῖται, ὅτι ἕκαστος δὲν εἶναι γεννημένος νὰ ψυχολογῇ, ὅταν κἀθῆται ἐπὶ ἀνημμένων καρβούνων καί, ἂν καὶ ὁ ἴδιος ἦτο πταίστης, ἐξηγέρθη κατὰ τῆς συζύγου του. Ἡ πυρκαϊὰ ἦναψεν. Ἀλλ’ ἀμέσως κατέφθασεν ἡ πυροσβεστικὴ ἀντλία τῆς σκέψεως καὶ κατηύνασε τὰ νεῦρα μὲ τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: «Δὲν μοῦ λέγετε, σᾶς προκαλῶ, κύριέ μου, μὲ ποῖον δικαίωμα θὰ ζητήσετε λόγον ἀπὸ τὴν σύζυγόν σας διὰ τὰς πράξεις της, ὅταν Σεῖς ὁ ἴδιος εἴσθε ἀνίκανος νὰ δώσετε λόγον διὰ τὰς ἰδικὰς Σας;» Τὸ πῦρ ἔσβυσε, τὸ πείραμα ἐπέτυχεν, ὅπως ἐπιτυχάνει ἐννενηντα τοῖς ἑκατόν. Ὁ ἀπιστος σύζυγος συνῆλθε καὶ ἔκοψεν ἀμέσως τὰς σχέσεις του. Οὕτως ἀπεσοβήθησαν αἱματοχυσίαι, δικαστήρια, καταδίκαι, σκάνδαλα καὶ τὰ ρέστα. Ὁ ἀπατηθεὶς σύζυγος, ἀντὶ νὰ χύσῃ πολὺ αἷμα, ἔχυσεν ὀλίγην μελάνην καὶ σφραγίσας τὸν φάκελλον τῆς ἐπιστολῆς, ἐσφράγισε τὴν ἡσυχίαν του.

Καὶ ὅμως τίς δύναται νὰ μιμηθῇ τὸν Ὁθέλλον αὐτὸν τὸν νεώτερον;

ΝΙΚΟΣ Ν. ΟΥΛΗΣ

ΜΙΚΡΑΚΙ

- Πές μου ἀπὸ πού νὰ ῥοχθῶ, ἀνθώ μου μικράκι;
- Ἀπὸ παντοῦ ξεκίνησα γιὰ νὰ λθῶ δῶ λιγάκι.
- Ποῦ βρήκες τὰ πανέμορφα τὰ γαλανὰ σὺν μάτια;
- Γενήκανε σὺν διὰβαινα τὰ ὀρθάνια λαλιὰ.
- Τὸ μέτωπο ποῦ σὺ πλασε ἔτσι ὑψηλὸ καὶ λεῖο;
- Διαβαίνοντας μὲ χεῖρας χεῖρι ἀπαλὸ καὶ θεῖο.
- Τὰ ροδα τῆς προσώπου σου ποῦς ἔχει ζωγραφίσαι;
- Μὲ τὸ ἀθάνατο γερὸ μ’ ἔχει ἡ ζωὴ ραντίσει.
- Ποῦ βρήκες τὸ χαμόγελο ποῦ τὸ γλυκὸ σὺν μέλι;
- Μ’ ἀγάπη μὲ φιλήσαιε σὺ τὸ στόμα τρεῖς ἀγγέλοι.
- Τ’ αὐτὰ σου τὰ κοράλλια ποῦ νὰ τὰ βρήκες τάχα;
- Ὅταν μοῦ μιλάγε ὁ Θεὸς ξεγύρισαν μονίχα.
- Καὶ ὅλα αὐτὰ ποῦ μοῦ μιλάς, πῶς τὰ γνωρίζεις; πῆ με.
- Ἐμὲ μὲ σκέφτηκε ὁ Θεὸς κ’ ἐγὼ τὰ σὺλλογέμαι.
- Δῶ κάτω ποῖα νὰ σ’ ἔφερε ἀγαπημένη μοῖρα;
- Ἐσκέφθηκε ὁ Θεὸς ἐοῦς κ’ εὐθύς τὸ δρόμο πῆρα.

Georges Machonald.

ΜΙΜΗΣ ΑΦΕΝΤΙΑΚΗΣ

ΧΟΛΕΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

νέγνωσα πρὸ ὀλίγου εἰς ἐγγύριον φύλλον ὅτι ἀτομόν τι ἀπεπειράθη νὰ διασπάσῃ τὴν στρατιωτικὴν ζώνην, ἣτις ἐπεβλήθη ἐν Χάσκιαι, ἐνεκα τῆς φοβερᾶς αὐτοῦ ἐπεκτάσεως

τῆς χολέρας. Ὁ φρουρῶν στρατιώτης ἐπανειλημμένως διέταξε τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν νὰ ὑποχωρήσῃ, ἀλλ’ ἐκεῖνος δὲν ἐφάνη προσέχων εἰς τὴν διαταγὴν. Ὁ στρατιώτης τότε, πιστὸς τοῦ καθήκοντος τηρητῆς, πυροβολεὶ τὸν φεύγοντα καὶ φονεύει αὐτόν.

Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ χρονικοῦ τούτου φέρει εἰς τὴν μνήμην μου δρᾶμα τραγικόν, τὸ ὁποῖον εἶδον πρὸ τινος ἐν τῷ Κινηματογράφῳ. Τόσον ζωηρὰ ἦτο ἡ ἀπεικόνισις, τόσον φρικαστικαὶ αἱ ἐξελιχθεῖσαι σκηναί, τόσαι αἱ ἐξ αὐτῶν ἐντυπώσεις ὑπῆρξαν βαθεῖαι, ὥστε, καὶ τώρα ἀκόμη, μοὶ φαίνεται ὅτι παρακολουθῶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν φρικωδῶν γεγονότων.

✠

Εἰς πόλιν τῆς Αἰγύπτου ἐνσκήπτει χολέρα ἀσιατικὴ, χολέρα κεραυνοβόλος. Τὰ θύματα ἀπειράριθμα, Ἄραβες, τὸ πλεῖστον. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδία, ἀσπαίρουσι εἰς τὰς ὁδοὺς, σφαδάζουσι, ἀποθνήσκουσι. Πτώματα ἐπὶ πτωμάτων! Ὁ κόσμος τρέχει ἀλλόφρων. Σκηναὶ φρίκης... Μήτηρ προσπαθεῖ ν’ ἀνεγείρῃ τὰ ἐκπνέοντα τέκνα της, ἡ μητέρα ἐκτείνει χεῖρας βοήθειαν ἐπικαλουμένη μετ’ ὀλίγον καταπίπτει καὶ αὐτὴ, ἀναίσθητος. Πατήρ, ὑδρίαν κρατῶν, ὑφέρπει, ἀδυνατῶν νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὰ σφαδάζοντα μέλη τῆς οἰκογενείας του...

Τίς νὰ βοηθήσῃ τὰ θύματα; Τίνες θὰ ἔχωσι τὸν ἥρωισμόν τὴν ζωὴν των νὰ διακινδυνεύσωσι χάριν τῶν χολεροβλήτων;

Οἱ ἥρωες τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς φιλανθρωπίας δὲν ἀπολείπουσι καὶ ἐδῶ, ἐν μέσῳ τῆς πανωλεθρίας, ἐν μέσῳ τοῦ κράτους τοῦ Θανάτου, ὅστις ὑπὸ τὴν ἀπαισίαν μορφὴν τῆς δεινῆς ἐπιδημίας, πλατείας τανύει τὰς πτέρυγας.

Ὁ Ἄγγλος στρατιωτικὸς διοικητῆς, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τάγματός του καὶ νοσοκόμων γυναικῶν, τρέχει, ἀτρόμητος, ἀκαταπόνητος, καθ’ ὅλας τὰς διευθύνσεις. Οἱ προσβαλλόμενοι μεταφέρονται εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ σκηνας, οἱ νεκροὶ μεταφέρονται καὶ θάπτονται εἰς μέρη ἀπομεμακρυσμένα.

Εἶχε τὴν προβλεπτικότητα ὁ στρατιωτικὸς διοικητῆς κατὰ τὰ πρῶτα κρούσματα νὰ διοργανώσῃ τακτικὴν ὑπηρεσίαν βοηθειῶν.

Εἶχεν, ἐπίσης, τὴν σύνεσιν εἰς μακρυνὸν χωρίον ἐγκαίρως ν’ ἀποστείλῃ τὴν προσφιλεῖ του σύζυγον καὶ τὰ τέσσαρα τέκνα του.

✠

Ἐξαφανίζονται οἱ χολεροβλήτοι, τὰ πτώματα, ἢ ἀποτρόπαιοι εἰκῶν. Ἡ σκηνογραφία ἀλλάσσει.

Ἰδοὺ ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ Ἄγγλου στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἐντὸς χλοερᾶς πολιχνῆς. Νεκρὰ εἶναι ἡ σύζυγος καὶ ὠραία, θελκτικώτατα τὰ τέσσαρα θυγάτρια.

Αἰφνης ἀπωθεῖ τὰ περιστοιχοῦντα αὐτὴν μικρὰ ἡ μήτηρ, ἀνεγείρεται καὶ περίφροντις στρέφει τὰ ὄμματα πρὸς τὸ μέρος τῆς χολεροβλήτου πόλεως. Ἐνῶ — σκέπτεται — αὐτὴ καὶ τὰ μικρὰ της εὐρίσκονται μακρὰν τῆς βροτολεγοῦ ἐπιδημίας, ὁ σύζυγός της δια-

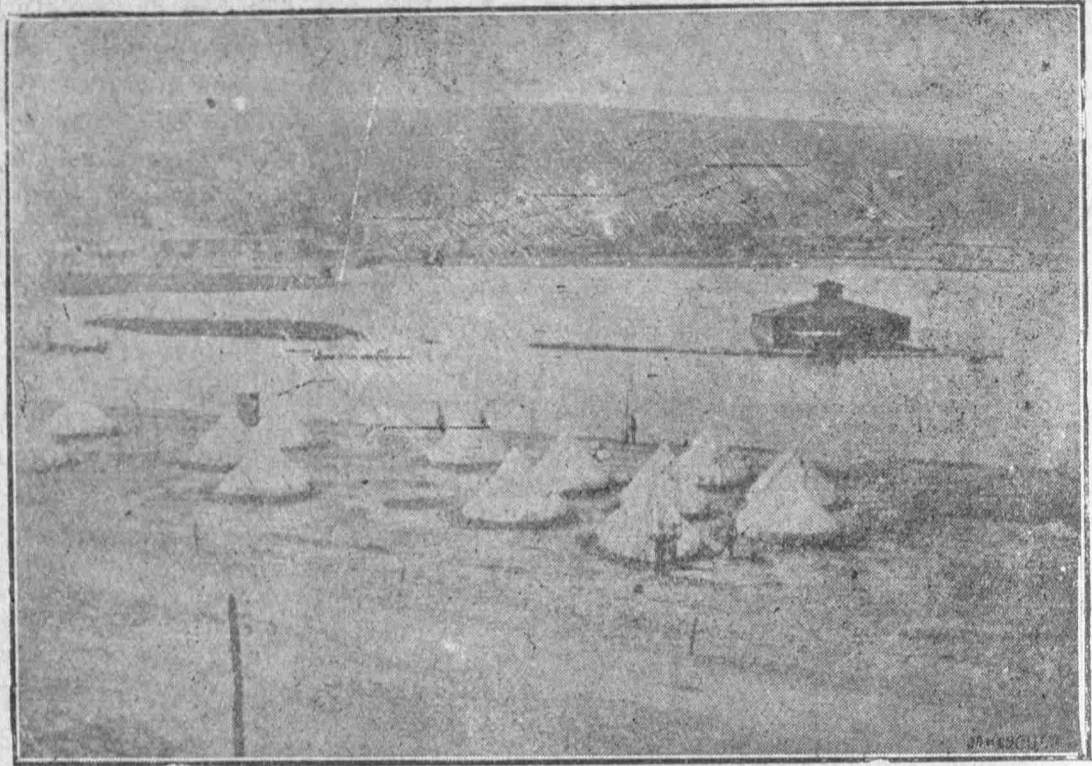
τρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἴσως καὶ προσ-
εβλήθη ἤδη ὑπὸ τῆς χολέρας, ἴσως ἀγωνιᾷ...

Ἄλλὰ δὲν μοιρολογεῖ ἡ Ἄγγλις, δὲν κοι-
νολογεῖ τὰς ἀπαισίας σκέψεις τῆς εἰς τοὺς
περὶ ἑαυτὴν, δὲν κλαίει... Ὑπὸ τὴν φαινο-
μενικὴν ἀμεριμνησίαν τῆς ὑποφέρει καὶ ἐπὶ
τέλους λαμβάνει ἀπόφασιν μεγάλην: Νὰ με-
ταδῆ παρὰ τῷ συζύγῳ, νὰ σπεύσῃ εἰς βοή-
θειάν του. Καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ἐξέρχεται τοῦ
ἀγροτικοῦ οἰκήματος καὶ τρέχει, τρέχει πρὸς
τὴν πόλιν, ὅπου ἡ χολέρα θερίζει, θανατώ-
νει...

*

Θερίζει, πραγματικῶς, ἡ χολέρα ἐδῶ, θα-
νατώνει! Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἀναφαί-
νεται πάλιν ἐν μέσῳ τῶν χολεροβλήτων, ἐν
μέσῳ πτωμάτων, φορέων, νοσοκόμων, ἀπο-
λυμαντικῶν ψεκαστήρων.

Παρέκει ὁ λαὸς ἀναγινώσκει προκήρυξιν.
Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς προκηρύξεως ὅτι «τὴν
πόλιν περιέζωσε στρατιωτικὴ ζώνη, καὶ ὅτι
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης, μέχρι νεωτέρας δια-
ταγῆς, ἵνα μὴ μεταδοθῇ ἡ χολέρα καὶ εἰς
πλησιοχώρους πληθυσμούς, εἰς οὐδένα ἐπι-

Σκηναὶ χολεροβλήτων Χάσκιῶ.

Καὶ ἄλλη εἰκὼν τῶν χολεροβλήτων Χάσκιῶ.

τρέπεται ἢ ἐκ τῆς πόλεως ἐξοδος. Ὁ
ἀποπειρώμενος νὰ διασπάσῃ τὴν ζώνην
θὰ τυφεκίζεται».

*

Λυσίκομος ἐμφανίζεται ἡ σύζυγος τοῦ
στρατιωτικοῦ διοικητοῦ καὶ ρίπτεται εἰς τὰς
ἀγκάλας τοῦ συζύγου. Κατάπληκτος ἐκείνος
δέχεται τὰς περιπτώξεις, ἀνταποδίδει αὐτάς,
ἀλλὰ καὶ ἐπιπλήττει συνάμα αὐτὴν διὰ τὴν
ἀσυνεσίαν τῆς.

— Ἐγὼ μένω ἐδῶ, τῆ λέγει, διότι αὐτὸ
εἶναι τὸ καθήκόν μου· εἰς σὲ τὸ καθήκον
ἐπέβαλε νὰ μένης πλησίον τῶν τέκνων μας.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀγγέλλουσιν εἰς αὐτὸν
ὅτι ὁ λαὸς ὑπὸ τῆς πείνης ἐξωθούμενος, πο-
λιορκεῖ τὴν στρατιωτικὴν ἀποθήκην τῶν τρο-
φίμων. Ἐξορμᾷ ὅπως προλάβῃ αἱματηρὰς
συγκρούσεις.

Ἡ σύζυγος τρέχει ὀπισθὲν του. Ἄλλὰ ρεύ-
ματα τοῦ λαοῦ τὴν ἀπωθοῦσι... Περὶ ἑαυτὴν
οἰμωγαὶ ὀδυνηραὶ καὶ γόοι δονοῦσι τὴν ἀπο-
πνικτικὴν ἀτμόσφαιραν. Προχωρεῖ... Παντα-

χοῦ τὸ αὐτὸ οἰκτρὸν θέαμα. Σωρεῖται πτωμά-
των, συμπλέγματα ἀσπαίροντα γυναικῶν καὶ
παιδίων. Πανταχοῦ, ὅπου καὶ ἂν διευθυνθῇ,
ἡ χολέρα μαίνεται!...

Φρίκη τὴν καταλαμβάνει. Ἐνθυμεῖται τὰ
τέκνα τῆς. Ἐὰν καὶ αὐτὴ προσβληθῇ, ἐὰν
καὶ αὐτὴ ὑποκύψῃ;... Καὶ τὰ μικρά τῆς;...
Ἐὰν καὶ ὁ πατὴρ των δὲν δυνηθῇ νὰ δια-
φύγῃ τὸν επικρεμάμενον κίνδυνον;... Ὁρ-
φανά τὰ τέσσαρα ἀγγελούδια!... Καὶ ὄλο-
νεν περὶ ἑαυτὴν εἰς τὰ θύματα ἐπιπροστί-
θενται θύματα... Πατεῖ ἐπὶ πτωμάτων...
Θέλει νὰ φύγῃ, νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον...
Τὰ τέκνα τῆς τὴν καλοῦσιν...

Ἐξαλλος, ἐξορμᾷ πρὸς τὰ πρόσω· παρὰ
τὴν κόπωσιν, ἐκ τῆς προηγούμενης ὀδοιπο-
ρίας, τρέχει, τρέχει... Τὸ μητρικὸν φίλτρον
τὴν ἐνισχύει. Τρέχει πρὸς τὰ ἔξω τῆς πόλεως...

*

Εἶναι νύξ. Κατάκοπος ἐκ τῶν τόσων συγ-
κινήσεων τῆς ἡμέρας, ἐκ τῶν τόσων κόπων,
ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἀναπαύεται εἰς τὴν

σκηνὴν του. Οἱ ὀφθαλμοὶ του κλείονται, ὁπότε
εἰσέρχεται εἰς τὸ διαμέρισμά του στρατιώτης
καὶ τῷ ἀγγέλλει ὅτι γυνὴ τις, παρὰ τὰς ἐντόνους
διαταγὰς τῶν φρουρούντων στρατιωτῶν, ὅπως
μὴ προχωρήσῃ πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ζώνην,
ἐπανειλημμένως ἀπεπειράθη διὰ βίας ἢ διὰ
δόλου νὰ διασπάσῃ τὴν ζώνην καὶ νὰ ἐξέλθῃ
τῆς πόλεως. Ἡ γυνὴ συνελήφθη.

Ἐξέρχεται τῆς σκηνῆς ὁ διοικητὴς καὶ
βλέπει γυναῖκα συγκρατουμένην ὑπὸ στρα-
τιωτῶν.

Πλησιάζει καὶ ἀναγνωρίζει τὴν... σύζυ-
γόν του!

Συνωφρῶθη, ἀλλὰ δὲν ἐκδηλοῖ τὴν συγ-
κίνησίν του.

— Κυρία, τῆ λέγει, ἐξεδώκαμεν προκή-
ρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐδηλώσαμεν, ὅτι εἰς
οὐδένα ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τῆς πόλεως ἐξοδος·
ὁ παραβάτης τῆς διαταγῆς, ὁ ἀποπειρώμενος
νὰ διασπάσῃ τὴν ζώνην, τυφεκίζεται.

— Δὲν εἶχον γινῶσιν τῆς προκηρύξεως,
φελλίζει ἢ δυστυχῆς.

— Ὁ νόμος εἶνε νόμος, κυρία...

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς στρατιώτας:

— Στρατιῶται, τὸ καθήκόν σας!

Ἡ Ἄγγλις, ἤρεμος, ἀκούει τοὺς λόγους
τούτους. Εἶνε σύζυγος στρατιώτου καὶ ὀφείλει
ἄνευ διαμαρτυριῶν νὰ σεβασθῇ τοῦ νόμου τὸ
κέλευσμα. Καθήκον, ἔχει, ἐπίσης — ὡς τοῦτο
ἔπραξεν ὁ σύζυγός της — νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ
τὴν ταυτότητά της, ἵνα μὴ προσβληθῇ τὸ
ἠθικὸν τοῦ συζύγου γόητρον, ὅτι ἡ σύζυγός
του παρέβη τὴν στρατιωτικὴν διάταξιν.

Ἀτενίζει τὸν σύζυγόν της ἐπὶ μικρὸν καὶ
εἶτα ἀπαθῆς, εὐθυτενῆς, φωνεῖ πρὸς τοὺς
στρατιώτας:

— Στρατιῶται, τὸ καθήκόν σας, εἶμαι
ἐτοιμὴ!

Οἱ στρατιῶται ὀπισθοχωροῦν κατὰ τινὰ
βήματα.

— Εἰς προσοχὴν! διατάσσει ὁ στρατιω-
τικὸς διοικητὴς.

Οἱ στρατιῶται προτείνουν τὰ ὅπλα.

— Πῦρ!

Ἡ νεαρὰ γυνή, βληθεῖσα κατάστηθα, πί-
πτει νεκρά.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΟΥ

'Απ' Όλα

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ — ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ — ΓΝΩΜΑΙ

ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

— 'Ο κ. Καμναρίδης, εκ Σύμνης, φρονει ότι το «'Απ' Όλα» είναι θαυμάσιον και μοναδικόν εις τὸ εἶδος του, συνιστᾷ νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὸ κοινωνικὸν πρόγραμμά μας καὶ ν' αὐξήσωμεν τὸ τίμημα. «'Αν ἐξ αἰτίας τῆς μικρότητος τοῦ τιμήματος δὲν δυνηθῆτε νὰ ἐπιτελέσητε τὸ ἱερὸν καθήκον, τὸ ὁποῖον ἀνελάβετε, θὰ πταίετε σεις, διότι ὅλοι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ δώσωμεν πολὺ περισσότερα τῶν 10 γροσίων, χάριν τοῦ «'Απ' Όλα», τὸ ὁποῖον τόσον συνεπαθήσαμεν».

— «'Ηθελήσατε, γράφει κ. ὁ Δ. Μ. Κιμωνίδης, Ἀλεξανδρείας, νὰ μιμηθῆτε τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα τοῦ εἴδους τοῦ «'Απ' Όλα» καὶ τὰ ὑπερτερήσατε· δὲν ἐγνώρισα κανέν γαλλικὸν τοιοῦτον καὶ τοσούτου περιεχομένου καὶ τόσον εὐθηνόν. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρουν αὐτὰ, ζητεῖτε καὶ μεταρρυθμίσεις. Δὲν προτείνω καμμίαν. Τὸ «'Απ' Όλα» εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφος τῶν οἰκογενειῶν μας».

— «'Ερωτᾶτε τὴν γνώμην μας, γράφει ἐκ Μιτυλήνης ὁ κ. Α. Πηλείδης, περὶ τοῦ «'Απ' Όλα». Ἄλλοι ἂς ἀπαντήσουν περὶ τῆς ὕλης του, ἐγὼ θὰ σᾶς εἴπω μερικὰ περὶ τῆς διαχειρίσεώς του. Ζητήσατε τὸ τίμημα προπληρωτέον, ἐκτυπώσατε ταινίας καὶ ἀποστέλλετε τὰ φύλλα ἀπ' εὐθείας· οἱ ἀντιπρόσωποι εἶναι περιττοί· δι' ὅλην αὐτὴν τὴν πρόσθετον ὑπηρεσίαν αὐξήσατε τὸ τίμημα· κανέν περιοδικὸν τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχει τὸ αὐτὸ τίμημα καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας. Αἱ ἐπαρχίαι ἀπορροφοῦν μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ ἀπαιτοῦν διεκπεραιώσιν πολυδαίδαλον· δὲν πρέπει νὰ συνεισφέρουν διὰ ταῦτα κάτι περισσότερον;»

— 'Ο ἐκ Καρατζάκιοι κ. Α. Δ. Μετρηνὸς ζητεῖ μουσικὰ τεμάχια καὶ ἄσματα σχολικὰ πρὸς χρῆσιν τῶν διδασκάλων. Ὅλαι αἱ στήλαι τὸν ἱκανοποιοῦν.

— 'Ο ἐξ Ἀλατσάμ κ. Γ. Ἰωαννίδης εἶναι τελείως εὐχαριστημένος ἢ ὑπερευχαριστημένος· ζητεῖ μόνον βελτίωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων. Τὸν ἐνδιαφέρουν πλείοτερον τὰ πρὸς ἐξύψωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας ἄρθρα μας, προτιμᾷ τὰς «'Εντυπώσεις τῆς ἐβδομάδος» καὶ τὸ «Πολιτικὸν δελτίον».

— 'Εκ Καλλιπόλεως ὁ κ. Κ. Ὀνούφριος προτιμᾷ ἐκ τῶν γραφόντων εἰς τὸ «'Απ' Όλα» τὸν κ. Δ. Μελισσόπουλον, Ν. Οὔλην καὶ Θ. Κ. Μ. Ζητεῖ προσθήκην 2 σελίδων καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐργασθῆ πρὸς διάδοσίν του, ὑπογράφεται δὲ ἀφωσιωμένος φίλος.

— Τὸν κ. Δ. Θεοδοσίου, ἐκ Μαλγάρων, ἐνδιαφέρουσι περισσότερον ἢ «Κυριακὴ ὁμιλία» καὶ ὅλα τὰ ἐπιδιώκοντα τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπτυξιν δημοσιεύματά μας.

— Ἡ γνώμη τοῦ κ. Κ. Ἀρβανιτοπούλου, ἐκ Σαφρανίου, εἶναι ὅτι τὸ «'Απ' Όλα» εἶναι τέλειον καὶ πολὺ ἀρεστόν· ζητεῖ περισσότερα περὶ ὑγιεινῆς, προτιμᾷ τὰς «'Εντυπώσεις τῆς ἐβδομάδος» καὶ τὴν «Κυριακὴν ὁμιλίαν», ἐκ δὲ τῶν συνεργατῶν μας τοὺς κ.κ. Ν. Οὔλην, Μωῦσεῖδην, Αἰδ. Καλλίνικον, Χ. Χρηστοβασίλην, Ι. Βαλαβάνην.

— Ὅλα τὰ γραφόμενα εἰς τὸ «'Απ' Όλα» ἀρέσονται εἰς τὸν ἐκ Πλωμαρίου κ. Ι. Βερβέρην. Οὐδὲν λείπει· ζητεῖ μόνον ὀλίγην μουσικὴν.

— Ἡ ἐκ Χίου δ. Οὐρανία Φρυδᾶ προτείνει ὡς πρότυπον τὸ «Scientific American»· προτιμᾷ ἐκ τῶν συνιακτῶν τὴν δ. Ἐρρ. Κωνσταντινίδου καὶ τὸν Θ. Κ. Μ.

— Ὁ κ. Ι. Χατζόπουλος προτείνει ὡς πρότυπον τὸ «Je sais tout» καὶ ζητεῖ νὰ διπλασιασθῆ τὸ τίμημα τῆς Ἐπιθεωρήσεως, διότι μὲ τίμημα τόσον εὐτελὲς οὐδεμίαν μεταρρυθμίσιν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιφέρῃ.

— Ἐκ Βαλίκεσερ ὁ κ. Θ. Ι. Θεοφιλίδης ζητεῖ ἐμπορικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς στατιστικὰς πληροφορίας, συνιστᾷ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν αὐτὴν ἐκλεκτικότητα εἰς τὰ δημοσιεύματά μας καὶ προτείνει ἐπαύξισιν τῶν ὀρίων τῆς «Κυριακῆς ὁμιλίας».

— Ὁ ἐκ Φαναρίου κ. Ι. Βογιατζόγλου κηρύσσεται θερμὸς φίλος τοῦ «'Απ' Όλα»· προτιμᾷ τὸν Θ. Κ. Μ. καὶ τὸν κ. Χ. Χρηστοβασίλην, ζητεῖ ἀφιέρωσιν μιᾶς σελίδος διὰ τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα τῶν ἀναγνωστῶν μας, προτείνει νὰ γίνουν τῆ πρωτοβουλία μας ἐκδρομαὶ ἀρχαιολογικαὶ ἀνὰ τὴν Κων/πολιν, ἥτις παραμένει ἄγνωστος ἐν πολλοῖς.

— Ἡ ἐν Μουδανίοις δ. Κατίνα Μερτζανίδου ἀρέσεται εἰς ὅλα τὰ δημοσιεύματα καὶ ὑπόσχεται νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ «'Απ' Όλα».

— Ὁ ἐν Φαναρίῳ κ. Θ. Ἰωαννίδης φαντάζεται ὅτι οἱ ἀναγνώσταί μας ἐν τῇ ἀπληστίᾳ των θὰ ζητήσουν πράγματα ἀκατόρθωτα· ζητεῖ νὰ μὴ ἐνδιατρίβωμεν διόλου εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ νὰ κολακεύωμεν περισσότερον τὴν νεολαίαν μας.

— Ὁ Γιάννης Ἀλέξανδρου, ἐκ Γκιουμουτζίνης, — μοναδικὴ τῶν μαλλιαρῶν ψήφος — προτιμᾷ ἐκ τῶν συνεργατῶν μας ὅσοι δὲν γράφουν εἰς τὴν «καθαρεύουσα», συνιστᾷ διὰ συνεργάτας μας τὸν κ. Λυμπουσακὴ καὶ τὴν δ. Εὐαν Θεοδορίδου. «Τὸ «'Απ' Όλα», καταλήγει, θ' ἀποκτήσῃ ἀνοιχτότερη γυροβολία καὶ τρανότερη στασιόσυνη ὅταν παραδεχθῆ τὲς ὀρμήνιες καὶ δασκαλοσύνης τοῦ Ψυχάρη, Πάλη, Δελμάζου καὶ ἄλλων Ρωμηῶν, ποῦ φροντίζουν μὲ τόσους κόπους γιὰ τὸ θησαυρὸ τῆς ἀπλῆς Ρωμαϊκῆς γλώσσας».

— Ἐκ Πλωμαρίου ὁ κ. Χαρ. Στεφανίδης ὁμολογεῖ ὅτι ἀπὸ τὸ «'Απ' Όλα» δὲν λείπει τίποτε, ἀρέσεται ὅλους τοὺς συνεργάτας μας καὶ λέγει ὅτι τὸ «'Απ' Όλα» πρέπει νὰ συνιστᾶται ὡς πρότυπον τῶν ἄλλων περιοδικῶν.

— Τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος κ. Δ. Διαμαντίδην ἀρέσκει ἡ «Μαγικὴ νύμφη τῆς Σταμποῦλ» καὶ ὁ καλλιτεχνικὸς συνεργάτης μας κ. Ἄλ. Ρηγόπουλος.

— Ἐκ Προύσης ὁ κ. Γ. Δουβλίδης προτιμᾷ τὰς «'Εντυπώσεις τῆς ἐβδομάδος», τὴν «Κυριακὴν ὁμιλίαν», ἐκ δὲ τῶν συνεργατῶν τὸν κ. Χ. Χρηστοβασίλην. Συνιστᾷ νὰ δημοσιεύωμεν πνευματικὰς ἀσκήσεις καὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ πρόγραμμά μας, ἀλλὰ διπλασιάζοντες τὰς σελίδας του καὶ τὸ τίμημά του μέχρι 30 γρ. τὴν ἑξαμηνίαν, διότι ἀμφοτέρω εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ἀνεπαρκῆ.

— Ὁ ἐκ Χηλῆς κ. Κ. Π' Μερκουρίου ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν δημ. ἐκπαίδευσιν, ἀρέσεται εἰς τὰς «'Εντυπώσεις τῆς ἐβδομάδος», συνιστᾷ ν' αὐξήσωμεν τὸ τίμημα εἰς 30 γροσία διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ «'Απ' Όλα» ὅλας τὰς ποθητὰς μεταρρυθμίσεις.

— Ἐκ Τούζλων ὁ κ. Α. Οἰκονομίδης συνιστᾷ νὰ

δίδωμεν συμβουλὰς πρὸς τὰς μελλούσας μητέρας καὶ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐξάγησιν τῆς κοινῆς μας.

— Ἐκ Μιτυλήνης ὁ κ. Θ. Κυριακίδης προτιμᾷ τὸν κ. Ν. Σαράδον, Αἰδ. Καλλίνικον, δ. Εὐαν, Θ. Κ. Μ.

— Ὁ κ. Σ. Στεφάνου, ἐξ Ὑψωμαθείων, συνιστᾷ νὰ δημοσιεύωμεν περισσότερα ποιήματα, πνευματικὰς ἀσκήσεις. Ὅλα τὰ δημοσιεύματα τὸν ἐνδιαφέρουν, ἰδίως τὰ χρονολογήματα.

— Ἐκ Στράντζας ὁ κ. Β. Σιτσανίδης θέλει σοβαρὰ θέματα.

— Ὁ κ. Συφοκλῆς Ἀκαπάδης, ἐξ Ἀκ-τάγ. προτείνει ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ μέχρι σήμερον πρόγραμμά μας, νὰ διπλασιάσωμεν τὸ τίμημα τοῦ «'Απ' Όλα», αὐξάνοντες καὶ τὰς σελίδας του, ὑπόσχεται δὲ νὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως ἐγγραφάς.

— Ἐκ Στρατόνι ὁ κ. Χ. Χριστοφορίδης ἐνδιαφέρεται εἰς τὰ κοινωνικὰ δημοσιεύματα καὶ ὅσα ἀποπνέουν βαθύ αἶσθημα ἀγάπης πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα, ἐνθουσιασμόν πρὸς τὴν φυσικὴν ζωὴν. Προτιμᾷ τὸν Ἀπολογητὴν, τὸν Θ. Κ. Μ., τὸν Θύμον, τὴν δ. Σβορώνου, δ. Ζωηροῦ. Προτείνει νὰ κάμωμεν διάφορα δημοψηφίσματα καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τακτικὴν ἀποστολήν.

— Ἐκ Καλλιπόλεως ὁ κ. Χρ. Τζαλίκης ἐνδιαφέρεται περισσότερον εἰς τὰ «Γράμματα, τέχνας, ἐπιστήμας», προτιμᾷ τὸν Ν. Οὔλην καὶ Δ. Μελισσόπουλον, προτείνει αὐξισιν τοῦ τιμήματος εἰς 15 γρ. τὴν ἑξαμηνίαν, ἵνα δυνηθῆ ν' ἀναποκριθῆ τὸ «'Απ' Όλα» εἰς τὰ πολλὰ του ἔξοδα.

— Ἐκ Μοναστηρίου ἡ δ. Ὅλγα Ρεμῆ ἐκφράζει ἐπαίνους διὰ τὴν χρησιμότητα καὶ κοινωνικὴν ὠφέλειαν τοῦ «'Απ' Όλα» καὶ συνιστᾷ νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ πρόγραμμά μας.

— Ὁ ἐκ Δράμας κ. Ι. Ζιώγος ζητεῖ νὰ τελειώσωμεν ὅλα τὰ ἀναγνώσματά μας μὲ τὸ τέλος ἐκάστου τόμου.

— Ἡ ἐνταῦθα δ. Βέρ. Νικολαΐδου προτιμᾷ τὸ κ. Θ. Βαλαβάν.

— Ὁ ἐκ Βατοπεδίου κ. Θεόπεμπτος Χρηστίδης ζητεῖ παγκοσμίους εἰδήσεις, ὁμολογεῖ δὲ ὅτι τὰ λοιπὰ ἐν τῷ «'Απ' Όλα» καλῶς ἔχουσιν.

— Ἡ ἐκ Τραπεζοῦντος δ. Ἀθηνᾶ Τριανταφυλλίδου ἐνθουσιᾷ μὲ τὸν Ἀπολογητὴν, εἰς ὃν ἀφιέρωσεν μακρὸν ποίημα.

— Ἐκ Περάμου ὁ κ. Ν. Κούζης περικλείει τὴν κρίσιν του εἰς τοὺς ἐπομένους στίχους :

Μὲ τὰ σπαθᾶτά σου περὰ,
«'Απ' Όλα» ἀγαπημένο,
ὡσάν πουλάκι μιὰ χαρὰ
πέτα εὐτυχισμένο

✽

εἰς κάθε προσφιλῆ μεριά,
σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένη,
ποῦ τὴν γλυκεῖά σου τὴ λαλιὰ
λαχταριστὰ προσμένει.

✽

Σὲ χαιρετῶ, γοργὸ πουλί,
στὸν κάθε ἐρχομό σου
καὶ εὐχομαι ζωὴν πολλήν
στὸ ὠραῖο στάδιόν σου.

Εἰς τὸ ἐπόμενον: Αἱ γνώμαι τοῦ Ἀνωτέρου Κλήρου, τῶν Ἐπιστημόνων, τῶν Δημοσιογράφων καὶ τῶν Δογίων.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΣΟΥΛΤΑΝ ΒΑΓΙΑΖΗΤ Ο Α'

(συνέχεια από σελ. 592)

Ἄλλ' ὁ Βαγιαζήτ δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς ταῦτα. Θέλει ἀκόμη περισσότερον νὰ παραλύσῃ τοὺς οἰκτροὺς ἐκείνους τοῦ Βυζαντίου ἄρχοντας, τοὺς οὔτε πρὸ τοῦ ἐσχάτου ὀλέθρου ἀφίνοντας τὰ προσωπικά των πάθη. Καὶ ἀφίσας τὴν Εὐρώπην, ἐπανερχεται εἰς Ἀσίαν πρὸς κατάκτησιν καὶ τῆς Φιλαδελφείας (Ἀλασεχίρ), τῆς μόνης πόλεως, ἣν οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει διέσωζον ἀκόμη ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, τῇ ἀπεράντῳ ταύτῃ χερσονήσῳ, ἣτις ἦτο ἄλλοτε ὀλόκληρος ἰδική των. Ὁ Βαγιαζήτ, φθάσας πρὸ τῆς πόλεως, ἐμήνυσε εἰς τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Μανουήλ, ἀπαιτῶν νὰ διατάξωσι τὴν φρουρὰν τῆς Φιλαδελφείας νὰ τῷ παραδώσῃ τὴν πόλιν. Καὶ αὐτοὶ μὲν, ἐντρομοὶ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωσιν ἄλλως, διέταξαν πράγματι τὴν παράδοσιν. Ἄλλ' ἡ γενναία τῆς Φιλαδελφείας φρουρὰ καὶ ὅλοι τῆς πόλεως οἱ κάτοικοι, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐκλείψει ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, ἠρνήθησαν.

Τότε ὁ Βαγιαζήτ διατάσσει τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως· κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δὲ συνθήκην περὶ ἀμοιβαίων φίλων καὶ ἐχθρῶν, προσκαλεῖ καὶ τοὺς αὐτοκράτορας, ἵνα λάθωσι καὶ αὐτοὶ μέρος εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῆς πόλεως. Τοῦθ' ὅπερ ἐσπευσαν, ἐννοεῖται, νὰ πράξωσιν ἀμέσως, ἀριστεύσαντες μάλιστα, ὡς λέγεται, κατὰ τὴν ἐξ ἐφόδου ἄλωσιν καὶ πρῶτοι αὐτοὶ πατήσαντες εἰς τὰ τεῖχη τῆς κυριευθείσης Φιλαδελφείας¹.

Κυριεύσας τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ ὅλα σχεδὸν τὰ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ τουρκομανικὰ κρατίδια, ἐπανερχεται εἰς τὴν Εὐρώπην. Πληροφορηθεὶς δὲ καθ' ὅδον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης ὠχύρωσε τὴν Χρυσὴν πύλιν τῆς πόλεως διὰ δύο μεγάλων πύργων, διέταξεν αὐτὸν νὰ τοὺς κρημνίσῃ ἀμέσως· αὐτὸς δὲ, ἐλθὼν εἰς τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου, ἔκτισε τὸ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς αὐτοῦ ὀχθῆς Ἀνατόλ Χισάρ, τὸ διὰ τὴν κομψότητά του καὶ Γκιουζέλδε Χισάρ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἐπωνυμώμενον. Ἀποθανόντος δ' ἐν τῷ μεταξῦ τοῦ Ἰωάννου Παλαιολόγου (1391), ὁ Βαγιαζήτ ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν Μανουήλ νὰ ἐδρεύῃ τοῦ λοιποῦ ἐν Κων/πόλει Τούρκος Καδῆς, νὰ κτισθῇ δὲ καὶ τζαμίον διὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μουσουλμάνους. Παρακούσαντος ὅμως τοῦ Μανουήλ καὶ ἀρνησαμένου, θυμωθεὶς ὁ Βαγιαζήτ, ἐπεχείρησε τὴν πρώτην ὑπὸ τῶν Ὀσμανιδῶν πολιορκίαν τῆς Κων/λεως, ἣτις διήρκεσεν 7 ἔτη.

Ἀλλὰ δὲν ἐκυρίευσεν τότε τὴν πόλιν, διότι δὲν εὕρισκεν ἀκόμη τὴν ὥραν κατάλληλον. Τὸ σχέδιον τοῦ Βαγιαζήτ ἦτο νὰ ὑποτάξῃ προηγουμένως ὅλα τὰ μικρὰ τοῦ Αἴμου κράτη· καὶ μόνον ὅταν γίνῃ κύριος ἐλθῆς τῆς βαλκανικῆς χερσονήσου, νὰ ἐκπορθῆσιν καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Περιορι-

σθεὶς λοιπὸν εἰς ἄπλοῦν μόνον ἀποκλεισμὸν τῆς πόλεως, ἐξηκολούθει ὁλονὲν τὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ ἐκστρατείας καὶ κατακτήσεις. Καὶ ἀφοῦ τὴν μὲν Βλαχίαν κατέστησε φόρου ὑποτελή, κατετρόπωσε δ' ἐντὶ μεγάλης μάχης τῆς πεδιάδος τοῦ Ἄκ τσαὶ καὶ ἠχμαλώτισε μετὰ τῶν δύο υἱῶν του τὸν ἐν τῷ μεταξῦ ἐπαναστατήσαντα ἡγεμόνα τῆς Καραμανίας Ἀλλεδδίν, ἐπανερχεται ἐκ νέου εἰς Εὐρώπην, εἰσβάλλει εἰς Βουλγαρίαν καὶ ὑποτάσσει αὐτήν, τὸν μὲν ἡγεμόνα αὐτῆς Σίσμαν στραγαλίσας, τὸν δὲ ὁμώνυμον αὐτοῦ υἱὸν ἐξισλαμίσας καὶ παραλαβὼν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Βαγιαζήτ ἐξηρέθισε τὸν βασιλέα τῆς Οὐγγαρίας Σιγισμόνδον, ὅστις ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς τὸν σουλτάνον καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν διατί ὑπέταξε τὴν Βουλγαρίαν. Ἄλλ' ὁ Βαγιαζήτ, οὐ μόνον δὲν ἐδέχθη νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τῶν πράξεών του, ἀλλὰ καὶ ἀπήντησεν ὑβριστικώτατα πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ Σιγισμόνδου.

Καὶ ἰδοὺ νέα συνάπτεται εὐρωπαϊκὴ συμμαχία κατὰ τοῦ Βαγιαζήτ. Πολλοὶ ἡγεμόνες, ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν διὰ φιλοτιμίαν, ἄλλοι δὲ καὶ διὰ τὴν περὶ τῆς ἰδίας των σωτηρίας μέριμναν, συμμαχοῦσι μετὰ τοῦ Σιγισμόνδου, ὅστις συναθροίζει τοιοῦτοτρόπως 60 χιλ. στρατοῦ, ἐν οἷς διεκρίνοντο ἰδίως συγγενεῖς τινες τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου ΣΤ' καὶ πολλοὶ Γάλλοι ἱππότες, οἷος π. χ. δὲ κόμης Δὲ Νεβέρς, υἱὸς τοῦ δουκὸς τῆς Βουργουνδίας. Ὁ συμμαχικὸς οὗτος στρατός, διελθὼν τὴν Σερβίαν καὶ Βλαχίαν, ἐπολιόρκησε τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ Νικόπολιν. Τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ στρατοῦ τούτου συνέκειτο ἐκ μάχητῶν ἀρίστων, ἀλλὰ πειθαρχία μεταξῦ των οὐδεμία ὑπῆρχεν. Οἱ Γάλλοι ἰδίως, ὅχι μόνον τὰς συμβουλάς τοῦ πεπειραμένου πολεμιστοῦ Σιγισμόνδου δὲν ἤκουον, ἀλλὰ καὶ παρεξέτράπησαν εἰς παντὸς εἶδους ἀσχημίας καὶ ἀκολασίας, διάγοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ βίον ἐκλελυμένον καὶ ἄσωτον. Δύο περίπου χιλ. Τούρκους, παραδοθέντας εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἡ ζωὴ των δὲν διατρέχει κίνδυνον, κατέσφαξαν ἡμέραν τινα χάριν παιδείας.

Τὴν κατάστασιν ταύτην μαθὼν ὁ Βαγιαζήτ καὶ συναθροίσας πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἐξ 100 καὶ πλέον χιλιάδων ἀνδρῶν συμποσυνόμενας, ἐπέρχεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὃν προσβάλλει ἐκ τῶν ὀπισθεν τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1396 καὶ τὸν ἐξαναγκάζει νὰ δεχθῇ τὴν μάχην. Τότε συγκροτεῖται ἡ περίφημος ἐκείνη, τρομερὰ καὶ μυριόνηκος περὶ τὴν Νικόπολιν μάχη, καθ' ἣν κατ' ἀρχὰς μὲν, οἱ Γάλλοι, γενναίως ἀντιστάντες, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῶν Ὀσμανιδῶν. Θελήσαντες ὅμως, παρὰ τὰς συμβουλάς τοῦ Σιγισμόνδου, νὰ καταδιώξωσιν αὐτοὺς καὶ ὑπερβαλόντες λόφον τινα, εὐρέθησαν αἰφνης ἀντιμέτωποι πρὸς τὴν κυρίαν τοῦ Βαγιαζήτ δύναμιν καταληφθέντες δ' ὑπὸ πανικοῦ καὶ τραπέντες εἰς φυγὴν, διεσπάρησαν ἀτάκτως. Ἄλλ' ὁ κόμης Δὲ Νεβέρς μετὰ 24 εὐγενῶν ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ 10 χιλ. στρατοῦ συλλαμβάνονται αἰχμάλωτοι.

Ἰδὼν ὁ ὀπισθεν τῶν Γάλλων συμπεπυκνωμένος οὐγγρικὸς στρατός τὸν πανικὸν ἐκείνον, ἐτρέπη καὶ αὐτὸς εἰς ἄτακτον φυγὴν. Ἄλλ' ὁ τὸ κέντρον τοῦ στρατοῦ τούτου διοικῶν Σιγισμόνδος ἐνεκαρτέρησεν εἰς τὴν θέσιν του καὶ μετὰ τῆς μανίας ἐπέπεσε κατὰ τῶν γενιτσάρων τοῦ Βαγιαζήτ, ὥστε ἐξάπαντος ἤθελε κατισχύσει, ἐὰν οἱ ὡς σύμμαχοι τοῦ σουλτάνου συμπολεμοῦντες αὐτῷ κράτης τῆς

Σερβίας καὶ βοεβόδας τῆς Τρανσυλβανίας δὲν ἐπέπιπτον αἰφνης ἐκ τῶν ὀπισθεν μετὰ πεντακισχιλίων ὀπλιτῶν κατὰ τῶν μαχομένων ὁμοθρήσκων των, διαλύσαντες προδοτικώτατα τὰς τάξεις αὐτῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ νίκη ἐκλίνε μὲν ὀριστικῶς ὑπὲρ τῶν Τούρκων, τὴν ἐπλήρωσαν ὅμως καὶ οὗτοι πολὺ ἀκριβὰ, χάσαντες ὑπὲρ τὰς 60 χιλ. στρατοῦ. Λέγεται, ὅτι ὅταν μετ' ὀλίγον ὁ Βαγιαζήτ, ἐπισκερθεὶς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, εἶδε πεσόντας τόσας χιλιάδας Μουσουλμάνων, ὑπὸ τοσαύτης καταλήφθη ὀδύνης καὶ ἀγανακτήσεως, ὥστε, πνέων ἐκδίκησιν, διέταξε νὰ σφαγῶσιν ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀμμάτων του αἱ δέκα καὶ πλέον χιλιάδες τῶν αἰχμαλώτων, ἐκτὸς τοῦ κόμητος Δὲ Νεβέρς καὶ τῶν 24 εὐγενῶν συντρόφων του, τοὺς ὁποίους ὁ σουλτάνος ἀπέλυσε, ὑπέικων εἰς τὰς συστάσεις τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν στρατηγῶν του, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβεν ὡς λύτρα 200 χιλ. δουκάτων. Διηγοῦνται ἀκόμη καὶ τοῦτο: Ἀπολύων ὁ σουλτάνος τὸν κόμητα, ὑποσχόμενον ὅτι δὲν θὰ ἐγείρῃ πλέον τὰ ὄπλα κατ' αὐτοῦ, διακόπτων αὐτὸν, εἶπε:

— Σοῦ ἐπιστρέφω τὸν ὄρκον σου. Εἶναι ἡ μόνη εὐχαρίστησις, τὴν ὁποίαν δύνασαι νὰ μοῦ κάμῃς, ἀντιπαρατάσσω μοι ὅλας τῆς χριστιανωσύνης τὰς στρατιάς καὶ ἀνοίγων μοι τοιοῦτοτρόπως τὸ στάδιον εἰς νέους καὶ μεγαλειέτους θριάμβους.

Μετὰ τὴν περιφανῆ ταύτην νίκη, ἡ πτώσις τῆς πολιορκουμένης Κωνσταντινουπόλεως ἐθεωρεῖτο ἤδη βεβαία· καθότι καὶ οἱ περισσότεροι τῶν κατοίκων αὐτῆς ἤρχισαν νὰ γογγύωσι, προτιμῶντες πλέον τὴν παράδοσιν ἀπὸ τὴν δεινὴν πείναν, ἣτις ἐμάστιζε τὴν πόλιν. Ἄλλ' οὔτε καὶ τώρα εὕρισκεν ὁ Βαγιαζήτ τὴν ὥραν κατάλληλον.

Ἐκθρονισθέντος μάλιστα ἐν τῷ μεταξῦ τοῦ Μανουήλ, τοῦ δὲ διαδεχθέντος αὐτὸν ἀνεψιοῦ του (υἱοῦ τοῦ Ἀνδρονίκου Γ') Ἰωάννου ἐπιτρέψαντος τὴν ἐν Κων/πόλει ἱδρυσιν τζαμίου καὶ καδῆ¹, καθὼς καὶ τὴν πληρωμὴν ἐτησίου φόρου 10 χιλ. δουκάτων, ὁ Βαγιαζήτ, τῇ προτροπῇ του τότε βεζύρου Ἀλῆ πασᾶ, διέλυσε τὴν πολιορκίαν καὶ ἐπέδοθη εἰς νέας κατακτήσεις, ἐν Ἀσίᾳ μὲν μέχρι τοῦ Εὐφράτου, ἐν Εὐρώπῃ δὲ μέχρι τῆς Πελοποννήσου. Ἀλλὰ μετὰ δύο ἔτη, τῷ 1400, μεταβαλὼν πάλιν γνώμην, ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ Ἰωάννου τὴν παράδοσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης, συλλέξας ἐν τῷ μεταξῦ τροφὰς ἐπαρκεῖς καὶ πολεμικοὺς, ἠρνήθη τὴν παράδοσιν, ὁ Βαγιαζήτ, ἀποφασιστικῶς πλέον τὴν φορὰν ταύτην, ἐπεχείρησε δευτέραν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ὥρα ἐφάετο πλέον ὀριστικῶς σημάνασα.

Ἦ' Ὅτε, ἔξαφνα, τὰ πράγματα τοσοῦτον μεταβάλλουσιν ὅψιν, ὥστε, ἀντὶ τῆς βυζαντινῆς, ἀπειλεῖται πρὸς στιγμὴν κατάλυσις τῆς ὀσμάνικης δυναστείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

1. Μετὰ τὴν ἄλωσιν καὶ τῆς Φιλαδελφείας, ἡ μόνη ἑλληνικὴ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κατοχὴ ἦτο τὸ περὶ τὴν Τραπεζοῦντα κρατίδιον, τὸ ὁποῖον, μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Φράγκων ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1204, εἶχεν ἱδρῦσει Ἀλέξιος ὁ Κομνηνός, καὶ τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ Αὐτοκρατορία μεγαλυνομούμενον, ἦτο μηδαμινοῦ λόγου ἄξιον, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀσημαντόν του δύναμιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποξένωσιν του ἀπὸ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς.

1. Τὸ τζαμίον τοῦτο σώζεται μέχρι σήμερον καὶ εἶναι τὸ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ψαμμαθειῶν Δαοῦδ πασᾶ ὁμώνυμον τέμενος, τὸ ἐπιλεγόμενον καὶ Δζερράχ-πασᾶ-τζαμισῆ. Ἐν αὐτῷ δὲ ἠδρευε καὶ ὁ καδῆς, καὶ ἐντεῦθεν φαίνεται ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια ὁ μεχκεμὲς τοῦ Δαοῦδ πασᾶ νὰ θεωρεῖται ὁ πρῶτος τῇ τάξει μεταξῦ τῶν λοιπῶν ἐν Κων/πόλει μεχκεμέδων.

Anseline Margeur

ΤΟ ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΗΓΗΜΑ

γαπῶντο ἀπὸ εἰκοσαετίας, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ἐγνωρίσθησαν. Ἐκ-
τοτε ἕκαστον ἔτος, κάθε μὴν
ἐκάστη ἡμέρα συνέσφιγγεν ἀνε-
παισθητῶς τοὺς δεσμοὺς τῆς τρυ-
φερότητος, οἷτινες τοὺς ἦνονον.
Οὐδὲν εἶχε ταράξει τὴν ἀρμονίαν
τῶν αἰσθημάτων των, οὐδὲν νέφος,
ἔστω καὶ παροδικόν, ἐπεσκίασε
τὴν ἀγάπην των. Οἱ λόγοι τοῦ

ἐνός ἦσαν πάντοτε ἡ ἡχώ τῶν σκέψεων τοῦ ἄλλου,
ἡ δὲ σποδὸς τῶν ἐτῶν, ἡτις ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν κεφα-
λῶν των, ἐλάμβανεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον χρῶμα
χιόνος, χωρὶς νὰ μεταβάλῃ τὸν ἔρωτα αὐτῶν.

Ἦγαπῶντο πάντοτε, χωρὶς νὰ εἶναι ποτὲ οὐτε
μεμνηστευμένοι οὐτε σύζυγοι. Ἦγαπῶντο χωρὶς
νὰ τὸ γνωρίζωσι, χωρὶς νὰ τὸ ἐκδηλώνωσι. Κατὰ
τὰς συνεντεύξεις των οὐδέποτε ἡ σκέψις των διήλθε
τὰ ὄρια, ἅτινα χωρίζουσι τὴν φιλίαν τοῦ ἔρωτος.
Καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς των οὐδεμίαν ἐκφρασίαν, δη-
λοῦσα κατάχρησιν τοῦ αἰσθημάτων, τοῦτο ἐπεφαί-
νετο. Ὁ ἔρως των ἦτο ἀνεξάρτητος καὶ ἀνώτερος
τῶν περιστάσεων, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ διαστήμα-
τος, καὶ ὅμως οὐδέποτε τοῖς ἐπλήθην ἡ ἰδέα νὰ
ἐνώσωσι τὴν ὑπαρξίν των, καίτοι ὑπῆρξαν ἐλεύ-
θεροι καὶ οἱ δύο νὰ τὸ πράξωσιν. Ἐν τούτοις
παρῆλθον τὰ ἔτη χωρὶς νὰ τὸ σκεφθῶσι ποτέ, ἀλλὰ
καὶ χωρὶς νὰ παύσωσι διὰ τοῦτο νὰ ἀγαπῶνται
θερμότατα. Ὁ μὲν εἶχεν ἀφιερῶθῃ εἰς τὴν ναυ-
τικὴν τέχνην, ἡ δὲ εἰς τὸ διδασκαλικόν τῆς ἐπάγ-
γελμα, τὸ ὁποῖον ἠγάπα περιπαθῶς.

Ἐκεῖνος ἐξηκολούθει τὰ μεμακρυσμένα ταξί-
διά του, ὅταν ὅμως ἐπέστρεφεν εἰς τὴν πατρίδα
του, οὐδέποτε παρέλειπε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγα-
πητὴν του. Ἐφθάνεν εἰς τὸν λιμένα καὶ ἠρέσκετο
νὰ διασχίξῃ τὰ ὀλίγα χιλιόμετρα, ἅτινα χωρίζουσι
τὸν λιμένα ἀπὸ τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκεῖνη
ἔμενε, καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀνέβαινε τὰς βαθμί-
δας τῆς μικρᾶς σχολῆς διὰ νὰ ἴδῃ τὴν ἐρωμένην
του. Εἰς τὸ μικρόν τῆς δωμάτιον ἐγένοντο αἱ
ἰδιαιτέρας συνεντεύξεις των, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ
ἔρως ὑπὸ τὴν ἰδανικωτέραν μορφήν του ἐξεδη-
λοῦτο καὶ ἐπλήρου τὴν μυρωμένην ἀτμόσφαιραν.
Ἐκεῖνος διηγείτο πάντοτε τὰ ταξιδία του, τὰς
καταιγίδας, τοὺς σταθμούς του εἰς τοὺς διαφό-
ρους λιμένας καὶ τὰ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα τῷ συνέ-
βαινον μέσα εἰς τοὺς ἀγρίους καὶ βαρβάρους
λαοὺς, τοὺς ὁποῖους ἐπεσκέπτετο. Ὅταν δὲ ὁ ἥλιος
ἐπλησίαζε πρὸς τὴν δύσιν του, ἔκαμνον κατὰ μό-
νας τὸν συνήθη περιπατόν των καὶ ἀπὸ τοῦ
ὑψους ἐνός γραφικοῦ λόφου παρηκολούθουν τὸ
μεγαλοπρεπὲς θέαμα· πολλάκις ἔμενον σιωπηλοί,
ἀλλ' ἡ φαντασία των ἐπέτα μακρὰν, ἐπέτα εἰς
κόσμον εὐτυχίας ἀορίστου καὶ τελείως ἰδανικοῦ.

Ὅταν πλέον ὁ ἥλιος ἐβυθίζετο ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα
καὶ μία-μία ἐσβύνοντο αἱ χρυσαὶ τοῦ ἀκτίνες,
τὸ ζεῦγος ἐπέστρεφε μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ἀπὸ συγ-
κινήσεως, τὴν ὁποῖαν παρείχεν εἰς αὐτοὺς τὸ θέαμα
καὶ ὁ ἔρως. Ἡ ἐπιστροφή ἐγένετο μὲ τὴν αὐ-
στηροτέραν σιγήν· κανεὶς δὲν ἠθέλε νὰ ταράξῃ
τὴν γαλήνην, ἡ ὁποία ἐβασίλευε μέσα εἰς τὴν ψυ-
χὴν του, ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον, τὸ
ὁποῖον ὑπερβαλόντως ἀγαπᾷ, εὐρίσκετο παρὰ τὸ
πλευρόν του. Ἄλλ' ὁ δρόμος ἦτο σύντομος καὶ ὁ
ἀποχωρισμὸς δὲν ἐβράδυνεν. Ἐκεῖνη τὸν συνῶ-
δευε μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ χωρίου καὶ μὲ μίαν
χειραψίαν διακεκομμένην, διὰ νὰ μὴ προδόσῃ
τὸ αἰσθημᾶ των, ἀπεχωρίζοντο. Ποιὸς ξεῦρει διὰ
πόσον καιρόν!

Ἐκεῖνος ἀνεχώρει, ἀνεχώρει εἰς τὰ προσφιλή
του ταξίδια καὶ ἐκεῖνη ἐπανήρχιζε τὸ ἔργον τῆς.

Ἄλλ' ὅταν ἐκεῖνος ἀνέβαινεν ἐπὶ τῆς γαφύρας
τοῦ πλοίου του, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἔφεραν εἰς τοὺς
ὄκεανούς, ἔστρεφε τὸ βλέμμα εἰς τὸ μικρὸ χωριὸν
ἐκεῖνης, καὶ ὅταν πάλιν μακρὰν εἰς ἄλλας θαλάσ-
σας περιεπλανᾶτο, τὸ πνεῦμά του, ὡς ἡ πύξις τοῦ
πλοίου του, ἐφέρετο πρὸς ἓν πρόσωπον, πρὸς μίαν
ὑπαρξίν, τὴν ὁποῖαν καὶ μόνην ἠγάπα. Ἐκεῖνη πάλιν
ἠρέσκετο νὰ κάμῃ μόνη πλέον τὸν ἴδιον περιπατόν,
τὸν ὁποῖον ἄλλοτε ἔκαμνον μαζί, νὰ βλέπῃ τὴν
δύσιν τοῦ ἡλίου, τὴν ὁποῖαν ἄλλοτε μαζί παρηκο-
λούθησαν, καὶ ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ μονήρες δωμά-
τιόν τῆς, ν' ἀτενίζῃ μὲ τρυφεράν περιπάθειαν τὸ
μικρὸν ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον τῆς εἶχε δωρήσει ὁ
προσφιλέτης. Πόσον τὴν συνεκίνηε ὁ κρότος τοῦ

ὠρολογίου ἐκεῖνου! Ἐξεκόνιζε τὴν καρδίαν του
καὶ τῆς ἔλεγε μὲ τὴν χαλυβδίνην φωνήν του:

— Ζῆ διὰ νὰ σὲ ἀγαπᾷ.

Κατόπιν ἤρχοντο τὰ ὠραῖα γράμματά του, τὰ
ἀνεγίνωσκε, τὰ ἐρρόφα κυριολεκτικῶς καὶ ἐδοκί-
μαζε τὴν μεγαλειτέραν εὐτυχίαν, τὴν ὁποῖαν ἡ
ζωὴ εἰμποροῦσε νὰ τῆς δώσῃ. Ὅταν ἐκεῖνος ἀπέ-
μακρύνετο πολὺ καὶ τὰ γράμματα ἐβράδυναν νὰ
φθάσουν εἰς τὸ μικρὸ χωριὸν, τότε ἡ ὄνειροπόλος
μὲ τὰ μάτια ἐστράμμένα εἰς τὸ ὠρολόγιον ἔμενε
ὥρας ὀλοκλήρους καὶ παρηγορεῖτο ὁ μονότονος
κρότος τοῦ ὠρολογίου ἦτο δι' αὐτὴν ἡ γλυκύτερα
μουσικὴ, ἡ ἰσχυρότερα παρηγορία.

Ἐνίοτε συνέβαινε τὸ ὠρολόγιον νὰ σταματῇ·
ἐκεῖνη τότε κατελαμβάνετο ὑπὸ ταραχῆς. Εἶχε τὴν
πρόληψιν νὰ φρονῇ, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ κάτω εἰς
τὰς μεμακρυσμένας, θαλάσσας καὶ τοὺς ἀξένους
τόπους κατὰ ὑπέφερε. Καὶ ἡ τύχη πολλάκις συνε-
τέλει εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τὴν πρόληψίν τῆς αὐτῆν.
Ἐν ἡ δύο γράμματα τὴν ἐπληροφόρησαν ὅτι εἶχεν
ἀσθενήσει ἡ ὑπέφερε. Τοῦτο καὶ ἤρκει τὸ ὠρολό-
γιον δι' αὐτὴν κατέστη ἡ εἰκὼν τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς,
ἡ δὲ μηχανὴ του ἐξεκόνιζε τὴν καρδίαν του.

Τὰ ἔτη παρῆρχοντο καὶ οἱ δύο — οἱ τρεῖς μάλ-
λον, διότι καὶ τὸ ὠρολόγιον εἶχε τὸ μέρος του εἰς
τὴν μικρὰν αὐτὴν οἰκογένειαν — ἐγήρασκον. Ἐκει-
νος εὐρίσκετο εἰς τὸν Ἐιρηνικὸν ὄκεανόν, ἀλοθα-
νόμομος δὲ κόπωνιν βαρεῖαν, εἶχεν ἀποφασίσει
ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνη
ἐσκόπει ν' ἀφήσῃ τὴν διδασκαλίαν καὶ ν' ἀπο-
συρθῇ εἰς μίαν ἐξοχικὴν οἰκίαν διὰ νὰ ζῆσῃ
μὲ τὰς ἀναμνήσεις τῆς. Εἶχε καιρὸν νὰ λάβῃ
γράμμα του καὶ ἀνησῦχει, τὴν δὲ ἀνησυχίαν αὐτῆν
ἐπῆρξανε τὸ ὠρολόγιον, τὸ ὁποῖον τρεῖς φορὰς
εἶχε σταματήσει. Τέλος λαμβάνει ἐπιστολήν, διὰ
τῆς ὁποίας ἐπληροφορεῖτο ὅτι εἶχεν ἀσθενήσει,
ὅτι κατέκειτο εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ὅτι εἶχε
σκοπόν, εὐθὺς ὡς ἀναρρώσῃ, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν
πατρίδα του. Τὸ γράμμα ἐκεῖνο τὴν ἐλύπησε· μὲ
παλμούς καρδίας παρηκολούθει τὴν λειτουργίαν
τοῦ προσφιλοῦς τῆς ὠρολογίου καὶ πολλάκις ἐθεάθη
γονιπετὴς εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ προσεύχηται προ-
φέρουσα ἓν ὄνομα.

Μίαν πρωῖαν, προτοῦ ἀκόμη εἰσελθῆ εἰς τὴν
παράδοσιν, ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ ὠρολόγιον εἶχε
σταματήσει· τὸ κινεῖ, τὸ ἀνοίγει, τὸ κανονίζει, προ-
σπαθεῖ νὰ τῷ δώσῃ ζωήν. Ἀδύνατον, τὸ ὠρολόγιον
εἶχε παύσει διὰ παντός νὰ λειτουργῇ...
Ἄμεσως γονατίζει, ἀναλύεται εἰς θερμὰ δάκρυα
καὶ ἀρχίζει νὰ προσεύχηται πρὸ τοῦ Ἐσταυρωμένου,
ὄχι πλέον ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς,
ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως... Ὅταν ὁ κώδων, ὁ
ὁποῖος τὴν ἐκάλεε εἰς τὴν παράδοσιν, ἤχησεν, ἐκεῖνη
εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσάν μὲ ὄχρον πρόσωπον,
ἐρυθροὺς ὀφθαλμούς καὶ μέλαιναν περιβολήν. Αἱ
μαθήτριά ἠγόησαν ὅτι κάποιος πένθος εἶχε πλήξει
τὴν διδασκάλισσάν των.

Τρεῖς ἐβδομάδες παρῆλθον, ἐβδομάδες μακραὶ,
ὅτε λαμβάνει ἓνα ὀγκώδη φάκελλον. Ἦσαν αἱ τε-
λευταῖαι ἐξομολογήσεις ἐκεῖνου, αἱ ὁποῖαι συνω-
δεύοντο μ' ἓν ξηρόν καὶ λακωνικὸν γράμμα τοῦ
ὑποπλοίαρχου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεπιστεύθη τὴν ἀπο-
στολήν του. Αἱ ἐπιστολαὶ ἐκεῖνου περιέχον τὴν
ὑστάτην ἐκφρασίαν τοῦ ἔρωτος, ὁ δὲ ὑποπλοίαρχος
ἐπληροφῶρει τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς.
Τὸ ὠρολόγιον εἶχεν ἐπαληθεύσει.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΩΝ

ΕΝΑΣ παιδικός μου φίλος, ἀπουσάζων
ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὰς Ἀγγλικὰς Ἰνδίας δι'
ἐμπορικὰς τοῦ ὑποθέσεις, εἶχεν ἐπανέλ-
θει τελευταίως εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν,
ἵνα ἴδῃ τοὺς συγγενεῖς του, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύ-
τῃ διπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκογενείας του.

Ἡ ἀφιξὶς του δὲν διελαλήθη διὰ τῶν Κοινωνι-
κῶν Κινήσεων τοῦ τύπου, ὡς συνήθως συμβαίνει.

Ὁ φίλος μου, σφυρηλατηθεὶς ἐκεῖ κάτω ὑπὸ τὸ
πρακτικὸν καὶ σιδηροῦν περιβάλλον τῆς μεγάλης
Ἀγγλικῆς ἀποικίας, δὲν ἠννοεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν
συμβίαν του διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαφημίσεων.

Οὐχ ἦττον ἡ ἡλικία του, οἱ τρόποι του καὶ τὸ
σύνολόν του ἐν γένει προέδιδον τὸν σκοπόν του.

Ἦ Ὀλα τὰ προκαταρκτικὰ ἐκεῖνα συμπτώματα,
ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὴν πρὸ τοῦ γάμου περίοδον,
διετυποῦντο κλασικώτατα ἐπὶ τῶν διαθέσεων του.

Μίαν ὠραίαν πρωῖαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης
πληροφοροῦμαι μετὰ χαρᾶς, ὅτι ὁ φίλος ἔρριψε
τὸν κῦβον καὶ ὅτι ἡ ὑποψηφία δεσποινίς ἦτο, ὅπως
πάντοτε συμβαίνει, κατὰ κανόνα ἱερὸν καὶ ἀπαρά-
βατον, μία τῶν χαριεστέρων, ὠραιότερων καὶ ἐξό-
χως μεμορφωμένων δεσποινίδων τῆς πρωτευούσης.

Ἡ μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἐξέλιξις τῶν γε-
γονότων, ἦτο ἀληθῶς πλέον ἢ φυσικὴ ἐπανάλη-
ψις τῶν καθ' ἐκάστην διαδραματιζομένων ἐν τῇ
συγχρόνῳ κοινωνίᾳ.

Ἀπὸ τῆς Τετάρτης ὅμως, καθ' ἣν ὁ φίλος μου,
βέβαιος πλέον περὶ τῆς μελλούσης εὐτυχίας του,
ἤρξατο πλάτταν τὰ μαγευτικώτερα τῶν ὀνειρῶν,
μέχρι τῆς Πέμπτης· καθ' ἣν τὸ συνοικέσιον «πομ-
φύλξῃ καὶ διελύθη», ἔλαβον χάραν ἐπεισόδια
τοσοῦτον κωμικά, τοσοῦτον ἰδιόρρυθμα καὶ τόσον
πρωτότυπα, ὥστε ἀξίζει, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τὸν
κόπον νὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὰς χρυσαῖς δέλτους τῆς
Κοινωνικῆς Ζωῆς τοῦ «Ἀσπ' Ὀλα».

Ὁ μέλλον πενθερός τοῦ φίλου μου, τὴν Τετάρ-
την πρωῖ κατέρχεται ἐκ τῆς χαριτωμένης
νήσου, ἐν ἣ παραθερίζει, διὰ νὰ συνεννοηθῇ ἐπὶ
τῶν προκαταρκτικῶν διατυπώσεων τοῦ γάμου
μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του,
ἀφοῦ ἦτο πλέον ἐξησφαλισμένος διὰ τὴν συγκα-
τάθεισιν τῆς κόρης του.

Παρευρεθεὶς ὅλως τυχαίως ἐν τῷ τόπῳ τῆς
συνεντεύξεως, εἶδον κατερχόμενον τὸν πενθερόν
ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, μετὰ τῆς φαιδρᾶς ἐκει-
νης ὑπερηφανεῖας, ἡτις εἶναι ἡ συνήθης ἐμφῶς
τῆς λύσεως τῶν οἰκογενειακῶν ἀποκαταστάσεων.

Αὐτόπτης διετέλεσα μάρτυς τῶν τρυφερῶν ἀσπα-
σιμῶν, οὗς οἰκειώτατα ἐπέθεσεν ἐπὶ τῶν παρειῶν
τοῦ φίλου ὁ πενθερός.

Παρηκολούθησα, μετὰ δημοσιογραφικῆς ἀδια-
κρισίας, ἐν τῷ βραδυνῷ τῶν Πριγκηπονήσων
ἀτμοπλοῖον, τὴν τρυφερωτάτην καὶ οἰκειοτάτην
συνδιάλεξιν τοῦ φίλου μου μετὰ τοῦ μέλλοντος
πενθεροῦ του. Ἐναυλοὶ ἔτι ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ ὠτά
μου οἱ λόγοι των περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως
τῶν ἀρραβῶνων τὴν Κυριακὴν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
προσκληθησομένων κτλ. κτλ.

Ὁ φίλος μου ἐδέχετο τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο, κατὰ
τὸ εἰθὸς, ἐν Πριγκήπῳ τὰ συγχαρητήρια τῶν
φίλων καὶ συγγενῶν του διὰ τὸ εὐχάριστον γεγονός.

Τὴν Πέμπτην τὸ μεσημέρι, κατάπληκτος καὶ
τρίβων τοὺς ὀφθαλμούς, πληροφοροῦμαι, ὅτι τὸ
συνοικέσιον... ἐναυάγησεν!

Οἱ νοποὶ ἔτι ἀσπασμοὶ τοῦ πενθεροῦ δὲν εἶχον
ἀποξηρανθῆ, ἡ ἀπήχησις τῶν λόγων τῆς προτε-
ραίας δὲν εἶχεν ἔτι ἐξαφανισθῆ εἰς τὸν ὀρίζοντα.

Τὸ κοινωνικὸν γεγονός εἶχε μετατραπῆ εἰς κω-
μειδύλλιον, μὲ φάρσαν ξεκαρδιστικωτάτην καὶ εἰς
ἄκρον πρωτότυπον.

Μυστήριον μέγα ἐπεκάθετο ἐπὶ τῆς κωμικῆς
ὑποθέσεως, ἡτις ἐντὸς δέκα ὀκτῶ μόνον ὥρων
ἀπὸ τετελεσμένου γεγονότος μετεπιπτεν εἰς τὴν
ἀστειοτέραν τῶν ἐφῶδων.

Οὐδὲν ἦτο δυνατόν νὰ δικαιολογήσῃ τὸ γεγονός,
τὸ πρωτότυπον, τὸ πρωτάκουστον, τὸ ἰδιόρρυθμον
ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν συγχρόνων συνοικεσιῶν.

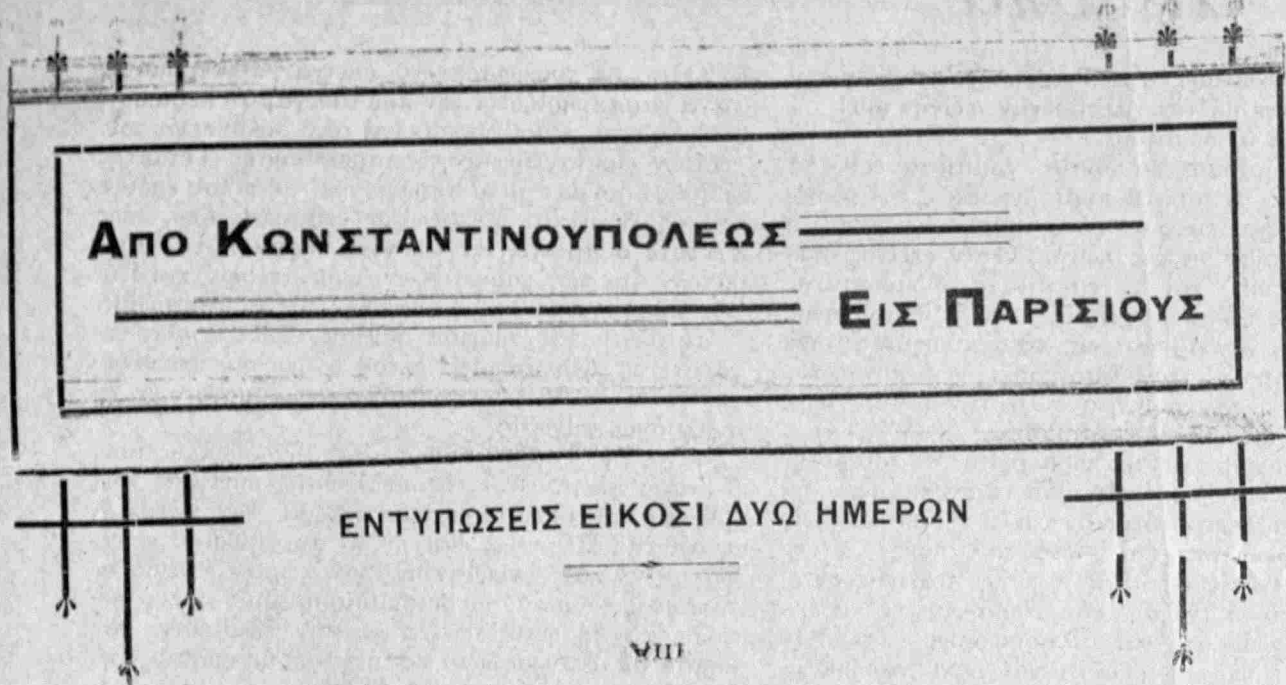
Αἱ κακαὶ γλῶσσαι διέδωκαν, ὅτι ἡ ἡρώϊς τοῦ
κωμειδυλλίου ἦτο ἡ τόσῳ χαριτόβρυτος, ὅσῳ καὶ
ἰδιόρρυθμος δεσποινίς, ἡτις, πλέον ἢ ἅπαξ ἐκδη-
λώσασα ἀντιαγγλικὰ αἰσθημᾶτα, κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν στιγμὴν ἐμφαντικώτερον κατέδειξε τὴν
πρὸς τοὺς ἀγγλίζοντας ὁμογενεῖς ἀντιπάθειαν τῆς,
δηλώσασα μετὰ μίαν λιποθυμίαν καὶ ὀλίγων
δακρῶν, ὅτι δὲν προέβλεπεν εὐάριστον τὸ συν-
οικέσιον!...

Αἱ δευτέραι σκέψεις σοφώτεραι!

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἐσπέρας, μία παρέα ἐκ τρι-
σάρων φίλων, ἐν οἷς καὶ ὁ φίλος μου, ἐκαθήμεθα
εἰς τὴν Γλῶσσαν.

Αἴφνης προβάλλει πρὸ ἡμῶν ἡ ἡρώϊς τοῦ κω-
μειδυλλίου, ἐλθοῦσα ἐκ τῆς γειτονικῆς νήσου διὰ
νὰ δώσῃ κατακλειδα ἀστειοτέραν εἰς τὴν ὑπό-
θεσιν.

Ὁ φίλος μου, ὡς ἄλλος Κορσικανὸς αἰετός, τὴν
γῆν χάσας, τὴν γῆν παίξας εἰς τὴν Χαλκηνὴν
χώραν ἐντὸς μίᾶς ἡμέρας, ἐθεάτο μακρόθεν πλέον
καὶ ἀπὸ περσιότης τὴν ἀστείαν αὐτὴν πρωταγωνί-
στριαν, ἡτις τόσον πιστῶς ὑπενθύμιζε τὸ δίστιχον
τοῦ Ριγολέττου, οἰκτεῖρων καὶ ἐλεεινολογῶν τὴν
ἀσταςίαν τῶν Ἑλληνίδων καὶ τὸν ἐλαφρὸν χαρα-
κτῆρα τῶν παρ' ἡμῖν ἀπογόνων τῆς Εὐρᾶς, τονίζων
ταυτοχρόνως, εἰς πείσμα τῆς πρῶν μελλονύμου
του, παιᾶνας καὶ διθυράμβους διὰ τὰς Ἀλβιονίδας
νύμφας.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐθαύμασαμεν τὸ θέαμα τοῦ δάσους. Ἄνθρωποι πάσης ἡλικίας καὶ πάσης τάξεως, ἄλλοι ἐφ' ἀμαξῶν καὶ ἄλλοι ἐπ' αὐτοκινήτων, διέτρεχον τὸ δάσος, ἐνῶ ἄλλοι ἐρέμβασον ναχελῶς ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τῶν ἀναπαυτικῶν καθισμάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ μικρὰς ἀποστάσεις πανταχοῦ τοῦ δάσους συναντᾷ ὁ ἐπισκέπτης.

Ἡ χαριτωμένη συνοδὸς μας ἦτο ἀφελεστάτη καὶ φιλάρεσκος. Διὰ τὴν μᾶς δεῖξεν δὲ ὅτι ἦτο καὶ καλλίφωνος, ἐπέλλειεν εἰς τὰ χεῖλη τῆς μὲ ἀφέλειαν τελειοφοίτου Παρθεναγωγείου τὸ κατωτέρω ποίημα :

Boi joli, bois mondain,
qu'on arrose l'été
d'un vaporisateur
chargé d'eau de Cologne;
joli bois de Paris
appelé de Boulogne.

Αἱ διηγήσεις κατὰ τὴν μετάβασιν, δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν ν' ἀντιληφθῶμεν πόθεν εἰσῆλθομεν εἰς τὸ δάσος καὶ ὅταν ἠγέρθημεν νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν πόλιν, εὐρέθημεν ὡς ἐν λαβυρίνθῳ, ἀγνοοῦντες ποίαν ὁδὸν ν' ἀκολουθήσωμεν.

Ἐχει τόσους πολλοὺς δρόμους τὸ δάσος!

Καὶ μολονότι ὁ πρῶτος τυχὼν φρουρὸς θὰ μᾶς ἐδείκνυε τὸν δρόμον, ἐν τούτοις ἐπέβημεν ἀμάξης, ἥτις ἐβάδισε πρὸς τὸ Ἐτουάλ. Καθ' ὁδὸν ἡ ἀμαξία μας συνητήθη πρὸς αὐτοκίνητον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὦ θεοί! ἐπέβαινον ποιοὶ; Ὁ κομψὸς γέρον μετὰ τῆς ὡραίας Ἀρμενίσσης, τρυφερῶς συνδιαλεγόμενοι.

Ὁ κομψὸς γέρον, μόλις μᾶς εἶδε, κατώρθωσεν ἐν τῇ ταχύτητι, μεθ' ἧς διήλθε τὸ αὐτοκίνητον, νὰ μοὶ εἴπῃ :

— Εἶμαι εὐτυχής!

Καὶ τὸ αὐτοκίνητον ἐχάθη εἰς μίαν καμπύλην λεωφόρον τοῦ δάσους, φέρον τὰς εὐτυχεῖς ὑπάρξεις.

Ὅταν διηγῆθην εἰς τὸν Δὸν Ζουάν συνοδόν μου καὶ τὴν ὡραίαν σύντροφόν μας τὴν ἱστορίαν τοῦ γέροντος, ὁ μὲν πρῶτος ἐγέλασεν, ἡ δὲ δευτέρα ἐπέλλειεν :

— ὦ! λὸ πάβρε!

Τὰ Γαλλικὰ σπέρτα.

Ἡ Γαλλία, μεθ' ὅλας τὰς κολοσσαίας προόδους τῆς, δὲν ἔχει πυρεῖα· θὰ τὸ πιστεύετε; Τὰ πυρεῖά τῆς εἶναι ὁμοία πρὸς τὰ πυρεῖα, τῶν ὁποίων κάμνουν χρῆσιν εἰς τὰς ἀπωτάτας πολίχνας τῶν φελάχων τῆς Αἰγύπτου.

Ἐν πρώτοις θέλουν μίαν ὥραν ν' ἀνάψουν, ἀναδίδουν δὲ ἀφ' ἐτέρου τὴν ἐνοχλητικὴν ὄσμην τοῦ θεοῦ, καὶ εἰς τοὺς ξένους ἢ ἔλλειψις πυρεῖων τῆς προκοπῆς προξενεῖ κακὴν ἐντύπωσιν.

Εὐτυχῶς δὲν εὐρέθη ἐν τὴν ἀνάγκην νὰ κάμω χρῆσιν τῶν γαλλικῶν πυρεῖων, διότι εἶχον μετ'

ἐμοῦ μηχανήμα βενζίνης. Ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν ὁμῶς ἠγόρασα ἐν κυτίον διὰ νὰ τὸ φέρω εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸ ἐπιδεικνύω, πρὸς αἰσχὸς τῆς Γαλλίας.

Ὅταν δὲ ἡ ἀμαξία μας ἐστάθμευσεν εἰς τὴν λεωφόρον Ἁγίου Μιχαήλ, ἥτις, εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ, εἶναι τὸ ζωηρότερον κέντρον τοῦ ἐλαφροῦ κόσμου, μοὶ ἤλθεν ἡ ὄρεξις νὰ καπνίσω καὶ ἠναψα τὸ σιγάρον μετὰ τὸ μηχανήμα.

Ἄλλὰ συνέβη τότε κατὰ τὸ ἀνέλπιστον.

Ἐνας χωροφύλαξ μὲ πλησιάζει καὶ ζητεῖ νὰ μοὶ κατάσχῃ τὸ μηχανήμα.

— Σὲ ντεφαντῦ, μοσιέ!

— Ἰουρκουά;

— Διότι ἡ Κυβέρνησις ἔχει μονοπώλιον πυρεῖων.

Ὅφείλετε νὰ κάμετε χρῆσιν τῶν πυρεῖων τῆς Δωσατέ μοι τὸ μηχανήμα.

— Ἀδύνατον. Τὸ ἠγόρασα ἢ φράγκα.

— Τότε ἀκολουθήσατέ μοι εἰς τὸ δικαστήριον.

— Εἰς τὸ δικαστήριον;

— Μάλιστα. Ἐδῶ πλησίον εἶναι.

Ἐχάρην διότι μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ γαλλικὸν δικαστήριον. Καὶ ἐνῶ μετρεῖομεν ὅλοι ὁμοῦ γελῶντες, πλὴν τοῦ χωροφύλακος, κατελήφθη ἐκ περιεργείας νὰ ἀκούσω τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν δικαστῶν.

Εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ὑπάρχουν πρόχειρα δικαστήρια, τὰ ὁποῖα δικάζουν ἢ ἀθῶνουν τὸν κόσμον ἐντὸς λεπτῶν τιμῶν.

Καὶ ἰδοὺ! Εὐρίσκομαι πρὸ δικαστῶν.

— Θὰ εἰσθε ἀναμφιβόλως ξένος, κύριε!

— Μάλιστα, κύριοι.

— Πρέπει νὰ μάθετε ὅτι ἐδῶ τὸ Κράτος ἔχει μονοπώλιον πυρεῖων.

— Μάλιστα.

— Ἐπομένως ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ μηχανήματός σας.

Καὶ ἐπειδὴ ἐξ ἀναγνώσεων ἐγνώριζον ὅτι οἱ δικασταὶ τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν δὲν θυμώνουν, ἔκρινα καλὸν νὰ ἐξευτελίσω τὰ γαλλικὰ πυρεῖα.

Καὶ ἀπαντῶ, ἐξάγων τὸ κυτίον, ὅπερ ἐκ Μασσαλίας ἠγόρασα :

— Μάλιστα, κύριοι. Γνωρίζω ὅτι ἀπαγορεύονται τὰ μηχανήματα. Ἄλλ' ἰδοὺ! Δὲν ἐπροτιθέμη νὰ ζημιώσω τὸ Κράτος σας. Ἰδοὺ! Πυρεῖα ἠγόρασα. Ἄν δὲ εὐρέθη ἐν τῆσιν νὰ κάμω χρῆσιν τοῦ μηχανήματός μου, βεβαιωθήτε ὅτι ἔκαμον χρῆσιν αὐτοῦ μόνον καὶ μόνον διὰ ν' ἀνάψω τὰ πυρεῖα αὐτά, τὰ ὁποῖα... δυσκόλως ἀνάπτουν!

Οἱ δικασταὶ εἶδον ὅτι εἰς τὸν ἄλλον, ἐγέλασαν διὰ τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ φεῦ! μοῦ κατέσχον τὸ μηχανήμα!

Τὰ παρισινὰ νερά.

Εἰς μίαν στενὴν παροδὸν τῆς Λεωφόρου τοῦ Ἁγίου Μιχαήλ ὑπάρχει ἐν πρώτης τάξεως ζυθοπωλεῖον, τὸ «Ναυαρίνον». Ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν καὶ τὴν νύκτα μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν παιανίζει ὡραία βοημικὴ ὀρχήστρα.

Ὅταν δὲ ἐξήλθομεν τοῦ προχείρου δικαστηρίου, ἐκεῖ μετέβημεν διὰ νὰ ἀναπαυθῶμεν.

— Τί θὰ πάρετε; λέγει τὸ γκαρσόν με ὕψος πολὺ-πολύ περιποιητικόν, διὰ νὰ ἦνε ἀνάλογον καὶ τὸ φιλοδώρημά μας.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ φιλοδώρημα εἰς τὰ μεγάλα κέντρα εἶνε ἀπαραίτητον, εἰς τὰ δὲ ζυθοπωλεῖα καὶ τὰ ἐστιατόρια οἱ ὑπάλληλοι ὄχι μόνον ἐργάζονται ὁμαρῶς,

μπούναρ ἀναμένοντες τὰ κέρδη των, ἀλλ' οὐχὶ σπαρνίως καὶ πληρύνουσιν εἰς τὸν καταστηματούχον διὰ νὰ καθέξωσι τὴν θέσιν τοῦ γκαρσόν.

Ὁ φίλος μου καὶ ἡ ὡραία συνοδός μας διέταξαν μπύραν, ἐγὼ δὲ πρὸ τῆς μπύρας, ἐξήτησα ποττήριον ὕδατος.

— Δὲν σε συμβουλεύω νὰ πάρῃς νερό, μοῦ λέγει ὁ φίλος μου.

— Γιατί;

— Διότι ἐδῶ τὰ νερά εἶνε ἐλεεινά. Ὅσοι πίνουν νερά τῶν Παρισίων προσβάλλονται ἀπὸ τύφον.

— Καὶ τί νερά πίνουν ἐδῶ;

— Ὅταν δὲν κατορθώνουν νὰ μὴ πίνουν νερό, ἀγοράζουν φιάλας Βισὺ ἢ ἄλλου μεταλλικοῦ νεροῦ.

— Ὄστε καὶ νερό δὲν ἔχετε;

— Δυστυχῶς. Τώρα σκέπτονται νὰ μεταφέρουν νερό ἀπὸ ἓνα μακρὸν βουνό. Ἀλλὰ πότε θὰ γίνῃ τούτο εἶνε ἀγνωστὸν. Ἐλέχθη καὶ ἐγράφη νῦν φορὰς, ὥστε μοὺ φαίνεται ὅτι θὰ συμβῇ ὅτι συμβαίνει μετὰ τὰ νερά τῆς Στυμφαλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μετ' ὀλίγον τὸ γεῦμα ἦτο ἐτοιμὸν καὶ μολονότι ἡ γαλλικὴ μαγειρικὴ δὲν μοὶ ἤρρεσεν, ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὴν ὡραίαν συναναστροφὴν μας καὶ τὰς ὡραίας ἱστορίας τῆς χαριτωμένης Γαλάτιδος, καὶ ἡ μαγειρικὴ μοὶ ἐφάνη θαυμασία καὶ ἡ ὥρα ταχέως παρήλθεν.

— Ἐρχεσθε, μαμζέλ, νὰ πάρωμεν τὸν καφέν μας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἐστιατόριον;

— Λυποῦμαι πολὺ, διότι πρέπει νὰ πάγω εἰς τὸ σπίτι μου. Ἐὰν θέλετε νὰ με συνοδεύσετε, θὰ με εὐχαριστήσετε. Ἐὰν ὁμως ὄχι, θὰ λυπηθῶ πολὺ.

— Ἄ! Μὰ εἰσθε σαρμάντ!...

— Μὲ κολακεύετε.

— Ἐὰν λέγων τις τὴν ἀλήθειαν, μαμζέλ, κολακεύει, τότε ἐπιτρέπατέ μοι νὰ πιστεύσω ὅτι ἀλήθεια καὶ κολακεία εἶνε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

— Μεροὶ ποὺρ λὸ κομπλιμάν. Ἄν τοῦ κα ὁμως τὴν διεύθυνσίν μου εἰς τὴν Μοντμάρτρ τὴν γνωρίζετε καὶ θὰ με ὑποχρεώσετε ἐὰν ἔλθετε ἀπόψε ἢ αὔριον. Θὰ σᾶς ἀποζημιώσω παίζουσα ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου τὸ τελευταῖον Παρισινὸν μουσικὸν τεμάχιον.

— Καὶ χωρὶς ἀνταλλάγματα θὰ ἔλθωμεν, μαμζέλ.

— Ὁ ρεβουάρ λοιπόν.

— Ὁ ρεβουάρ, σερρί!

Καὶ ἀποχαιρετίσασα ἐπιχαρίτως ἀπῆλθεν ὡς Σειρὴν ἡ ὡραία σύντροφός μας· ἀνελθοῦσα δὲ ἐπ' αὐτοκινήτου καὶ ρίψασα πρὸς ἡμᾶς ἐν γλυκῷ μειδίαμα, ἔκαμψε τὴν ὁδόν.

Δὲν κατώρθωσα νὰ ἐννοήσω τί μειδίαμα ἦτο ἐκεῖνο. Πάντως ὁμως δὲν ἦτο μειδίαμα οἴκτου.

— Πῶς σοῦ φαίνεται λοιπὸν ἡ παρισινὴ ζωὴ; μοὶ λέγει ὁ φίλος μου.

— Θαυμασία, μεθυστικὴ, παράδεισος!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Γάμοι.—’Εν ’Εσκή Σεχίρ έτελέσθησαν οι γάμοι του εκεί έγκατεστημένου μεγαλεμπόρου σιτηρών κ. Αναστασίου Ευστρατιάδου μετά της δεσποινίδος Αικατερίνης Ριζά, αδελφής του γνωστού παρ’ ήμιν ποιητού κ. Γεωργίου Ριζά. Το «’Απ’ ’Ολα» βίον δλβιον έπέυχεται εις τό εύάρμοστον ζεύγος.

Ο χορός του ’Ορφανοτροφείου.— Γράφουσιν ήμιν εκ Πριγκήπου : Θέαμα κατ’ έξοχήν φαντασμαγορικόν παρουσίασεν ό τό παρελθόν Σάββατον έν ταίς εύρείαις και ήλεκτροφωτισταίς αίθούσαις του «Splendid Palace» έν Πριγκήπω ύπερ του ’Ορφανοτροφείου διοργανωθείς χορός. Πάν ό,τι ή ήμετέρα κοινωνία έχει να επιδείξη εις πλούτον, εις χάριν, εις καλλονήν, εις κομψότητα, παρίστατο εις αυτόν. Αί δύο ιδίως χαριτωμένα νύμφαι των Πριγκηποννήσων συνεισέφερον άφθόνως ό,τι έκάστη φιλοξενεί κατά την θερινήν έποχήν. Η έξωμος περιβολή έπεκράτησεν έν όλη αυτής τη λάμψει και τη άβρότητι. Άμφιέσεις θαυμάσιαι και εις άκρον πολυτελείς, περιβάλλουσαι προτομάς θαυμασιωτέρας και ώραιότερας, έξέλαμψαν καθ’ όλην την γραμμήν. Άδυνατούντες, έλλείπει χώρου, να αναγράψωμεν όλα τα όνόματα και τας ώραιάς άμφιέσεις, περιοριζόμεθα χρονογραφικώς εις τα σπουδαιότερα : Η κυρία Εύγενίδου, ή κόμησσα Deym, με την θαυμασίαν αυτής κατατομήν με τουαλέταν μέλαιναν και grenat, ή κ. Λαγοπούλου, ή κ. Ζέγγελη, ή κ. Μ. Δημητριάδου, συμπαθεστάτη, με την ώραιάν ciel clair έσθητά της, άποπνεύουσα όλην την χάριν και τό άρωμα της Γαλλικής πρωτευούσης, ή κ. Ιουλία Δημητριάδου με κατατομήν ’Ολυμπίαν και άγαλματώδη έν τη ciel έσθητί της, ή κ. Φωτιάδου με λιλά, ή κ. Πασχαλίδου με ροδόχρουν, ή κ. Cohn, ή κ. Λαγοπούλου. Μεταξύ των δεσποινίδων αναφέρομεν την δ. Α. Γεωργιάδου έξόχως θελκτικήν, άληθινήν mignone έν τη ροδίνη αυτής έσθητι, την δ. Καστέλλη με πρασίνην έσθητα, την δ. Α. Ισμορίδου, εκτάκτως χαρίεσαν έν τη πρασίνη αυτής άμφιέσει, την δ. Κοσμέτου, εις άκρον γλυκείαν με ροδίνην έσθητι, την δ. Παράσχου έξ’Οδησού, λίαν γοητευτικήν, την δ. Κέντρον με ροδίνην έπίσης έσθητα, την δ. Ρακτιβάν με έσθητα rose bleu, την δ. Ματαλών κτλ. κτλ. ’Εν γένει ή έπιτυχία του χορού ήτο εκτάκτως καλή, ό δέ κόσμος άπεχώρησεν ύπό τας άρίστας των έντυπώσεων εκ της λαμπράς χορευτικής έσπερίδος. — Bohême.

Δήμητρα.— Είνε τό μοναδικόν εις τό είδος του έλληνικόν γεωργικόν περιοδικόν έν Τουρκία. Πραγματεύεται περι πάντων των θεμάτων των αναγομένων εις την γεωργίαν και είναι χρήσιμον εις πάντα άνθρωπον’ άλλ’ ιδία εις τους εκμεταλλευομένους την γήν και ειδικώς τό φυτικόν βασίλειον, την άνεξάντλητον ταύτην πηγήν του πλούτου. Πρέπει όλοι οι Έλληνες να έγγραφώσι συνδρομητά εις τό ώραιον τουτο περιοδικόν, τό κοσμομήμον με καλλιτεχνικωτάτας εικόνας, άφοϋ μάλιστα ή συνδρομή του είναι 30 μόνον γρόσια. Διεύθυνσις του φύλλου : Γαλατά, Φερμεντζιλέρ, Γενι-χάν, αριθ. 4-5.

Μουσικόν Λεύκωμα Κίμωνος Μπέλλα.— Εύχαρίστως πληροφορούμεθα, ότι κατόπιν της μικράς ανά τό Αιγαίον καλλιτεχνικής περιουσίας του συμπολίτου μας και φίλου μουσουργού κ. Κίμωνος Μπέλλα, ή υπό τον άνω τίτλον τακτική έκδοσις των μουσικων αυτού έργων έξησφαλίστη τελείως. Σήμερον κυκλοφορεί ό 9 αριθμός του Α’ έτους, καλλιτεχνικώτατα εκτυπωμένος, και περιλαμβάνον ένα ώραιότατον Βάλς εις 8 σελιδας υπό τον τίτλον : «’Ονειρον Ποιητού» (rève d’un poète). Το συνιστώμεν θερμώς εις τους μουσικοφιλείς αναγνώστας μας. Συνδρομή έτησία 10 φράγκα. Τιμή κατά τεμάχιον γρ. 5. Πωλείται εις τά μουσικοπωλεία του Πέραν. Διά πλείονας πληροφορίας άπευθυντέον εις τον μουσουργόν κ. Μπέλλαν : Πέραν, Αϊναλη-τσεσμέ, άπαρτεμάν Καραγιάννη.

Θεατρικά.— Με τραγουδάκια, με γέλοια, με εύθυμίαν, με σάτυραν, με χαριτολογήματα, ό δημοφιλέστατος κ. Μούτσος διασκεδάει την παραθερίζουσαν εκλεκτήν κοινωνίαν της Χάλκης. Η συρροή όμογενών τε και ξένων, ό ένθουσιασμός, οι γέλωτες και τά χροοκοπήματα, είνε άπείρηστα. Δύο νέα έργα προετοιμάζει διά την έσπέραν του Σαββάτου και της Κυριακής. Φανταζόμεθα τί έχει να γίνη! τί κοσμοχαλασιά θα είνε!

Ωστε και ή χολέρα έλεπτόνη, όσον ό λεπτότερος μπλαζέ της κοινωνίας των κυανοαίμων. Μη την ζητήσετε πλέον εις την δίαιταν της κατωτέρας κοινωνικής κλάσεως, μεταξύ δηλαδή συναγελασμού πτωχών και κακοδιατωμένων όντων. Θα την εύρητε εις τό έξής εις τά άριστοκρατικώτερα κέντρα, εκεί που βασιλεύει ή ρεβεράντζα και κυριαρχεί ή βι παριζιέν. Άπόδειξις ή εκλεκτικότης των έφετεινών θυμάτων της εις την Χάλκην, την Πριγκήπον, τον Μπουγιούκ-δερε και ποιός ξεύρει ποιά άλλα των εύνοουμένων της τύχης καταλύματα. Και όλα αυτά τα νέα άριστοκρατικά προσόντα της τέως στυγνης και σκληροτραχήλου χολέρας άποδώσατέ τα εις τας έξαιρετικώς προς αυτήν περιποιήσεις και τας ειλικρινείς θωπειάς... της Δημαρχίας.

Εγνώσθη, ότι τό πρώτον ζήτημα εις την νέαν της Βουλής σύγκλησιν θα είναι τό ζήτημα του Μονοπωλείου των Καπνών. Γίνονται μελέται επί μελετών και άνταλλάσσονται σκέψεις και συλλογισμοί επί διαφόρων σχετικων νομοσχεδίων. Υποθέτετε δε τί λίμα και τί λογοκοπανιά θα πάρη και θα δώση με τό πρώτον άνοιγμα του Κοινοβουλίου μας. Λέγεται, ότι από σκοπού γίνεται τουτο. Διατί όχι; Υστερα από τόσον μακροχρόνιον χωρισμόν των Πατέρων του Έθνους, είναι δίκαιον εις την πρώτην επί τό αυτό συνάθροισίν των να γίνη λόγος περι του Μονοπωλείου, δια να έννοηθή επί τέλους έκαστος έξ αυτών τί... καπνό φουμάρι.

Τί εύεργετικά, μα την αλήθεια, αι άσφαλιστικά Εταιρεία της πόλεώς μας! Με μία μονοκονδυλιά και χωρίς εις κανένα να δώσουν λόγον, ύψωσαν τά ασφάλιστρα κατά πενήντα τοις εκατόν. Και διατί; Διότι, όπως διατείνονται, ένεκα των δύο μεγάλων πυρκαϊών, της Πόλεως και του Βαλατά, έπλήρωσαν σημαντικά ποσά. Μεγάλος ό μισθός των και πολλά τά έτη των. Άλλά τότε ως τό δηλώσουν καθαρώτερα. Ας μās ποϋν δηδηδή, ότι σκοπός των είναι να ασφαλίζουν μόνον τό... πάρε, χωρίς καθόλου να σκοτίζονται δια τό... δόσε. Οποτε θα τας πληρώσωμεν και ήμεις με τό ίδιο νόμισμα, κόπτοντες δηλαδή κάθε με αυτάς... πάρε δόσε.

Ζητείται έφευρέτης και κατασκευαστής άδιαπεράστου θώρακος. Θα έφοδιασθούν με αυτόν όλοι οι δημοσιογράφοι της πόλεώς μας, άφοϋ αι προς αυτούς μέχρι τουδε τρυφερότητες του δημοσίου, τό όποιον οι κακόμοιροι διαπαιδαγωγούν, ποικίλλουν μεταξύ ξεπαστροπεπτικής μαγκούρας και τελειωτικού ξεκοιλιάσματος. Και βλέπετε, τί άλληλouxία προόδου και αισθημάτων συνδέει τους μεν προς τους δε; Εκείνοι καταγίνονται περι έννημερότητος των πάντων, οι άλλοι περι... άννημερότητος απ’ άκρη ως άκρη. Ηλθε τώρα ή σειρά του κ. Σύμενς, του όποιου επί τέλους ως δημοσιογράφου έπρεπε να του... ξύσουν την ζωήν.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Sauvedent

ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Κομπλιμέντο.

Εκείνη.— Μπα! Δέν γνωρίζετε την μεγαλείτερή μου την κόρη;

Εκείνος.— Κυρία μου, πώς να ύποθέσω ότι μπορείτε να έχετε και μεγαλείτερη κόρη;

Ασφαλές φάρμακον.

Ο σύζυγος.— Γυναίκα, αν μ’ αυτά που κερδίζω δέν μπορείς να τα βγάλης πέρα, πές το ν’ άρχισω να πίνω.

Η σκηνή εις έν εστιατόριον Γερμανικόν.

Ο πελάτης βλέπων τον λογαριασμόν του γεύματός του :— Έννέα φράγκα!... Γκαρσόν! Δέν μου λές ό Σίλλερ πριν να γράψη τους «Ληστιάς» του έφαγεν εις τό ξενοδοχείον σας;

Ειλικρίνεια.

Η κυρία.— Γιατί κλαίει, Μαρία, τό παιδί; Φέρε το μέσα να τό τραγουδήσω κάτι να ήσυχάση. Η ύπηρέτρια.— Κ’ εγώ τό φοβέρισα, κυρία, με αυτό, αλλά του κάκου!

Ζητούνται μέτοχοι, ένταϋθα και εκ των Έπαρχιών, με έλάχιστα κεφάλαια, μη υπερβαίνοντα τά 200 γρόσια, δια σπουδαίαν έπιχειρήσιν, δυναμένην να εξακολουθήση επ’ άόριστον και να δίδη άσφαλώς 600 ο/ο. Δια πλείονας πληροφορίας άποστείλατε «γραπτώς» την διεύθυνσίν σας εις Πέραν, Ταξείμ, Βαλιδέ-τσεσμέ, αρ. 73.

ΡΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΕΓΚΥΩΝ ΚΑΙ ΤΙΚΤΟΥΣΩΝ ΕΥΛΑΜΠΙΟΥ

του διακεκριμένου της πόλεώς μας Ιατροϋ. Απαραίτητος οδηγός πάσης εγκύου, διότι δια της μελέτης αυτού έξασφαλίζεται ή κανονική πορεία της εγκυμοσύνης και προλαμβάνονται πάντες οι από του τοκετού κίνδυνοι. Πωλείται παρ’ άπασιν τοις βιβλιοπώλαις της πρωτευούσης και των επαρχιών αντί γρ. 5.

Γαλλοτουρκικής, δυνάμενος να διδάξη και την Αριθμητικήν, Γεωγραφίαν και άλλα παραπλήσια μαθήματα, ζητεί θέσιν. Οι βουλόμενοι ως άποταθώσιν εις τά γραφεία μας.

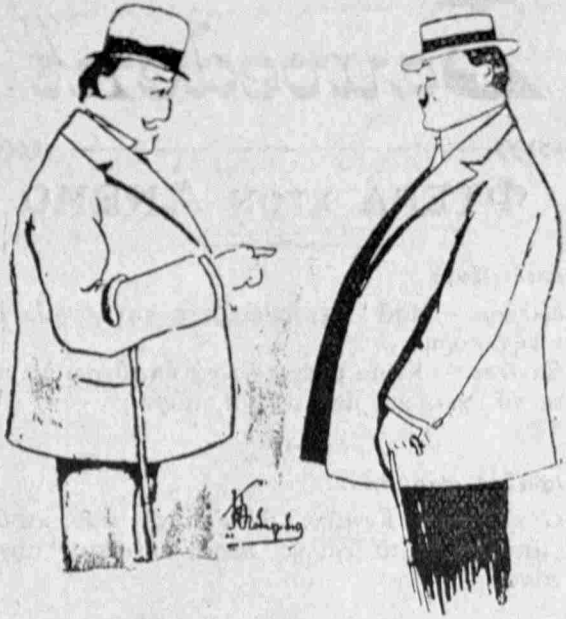
ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΟΛΛΗΝΔΙΑΣ

Ίσχύουσιν επί 70 έτη, κληρούμεναι κατὰ διμηνίαν. Εις την προσεχή κλήρωσιν της 2 αύγουστου ό πρώτος λαχνός κερδίζει φρ. 125,000

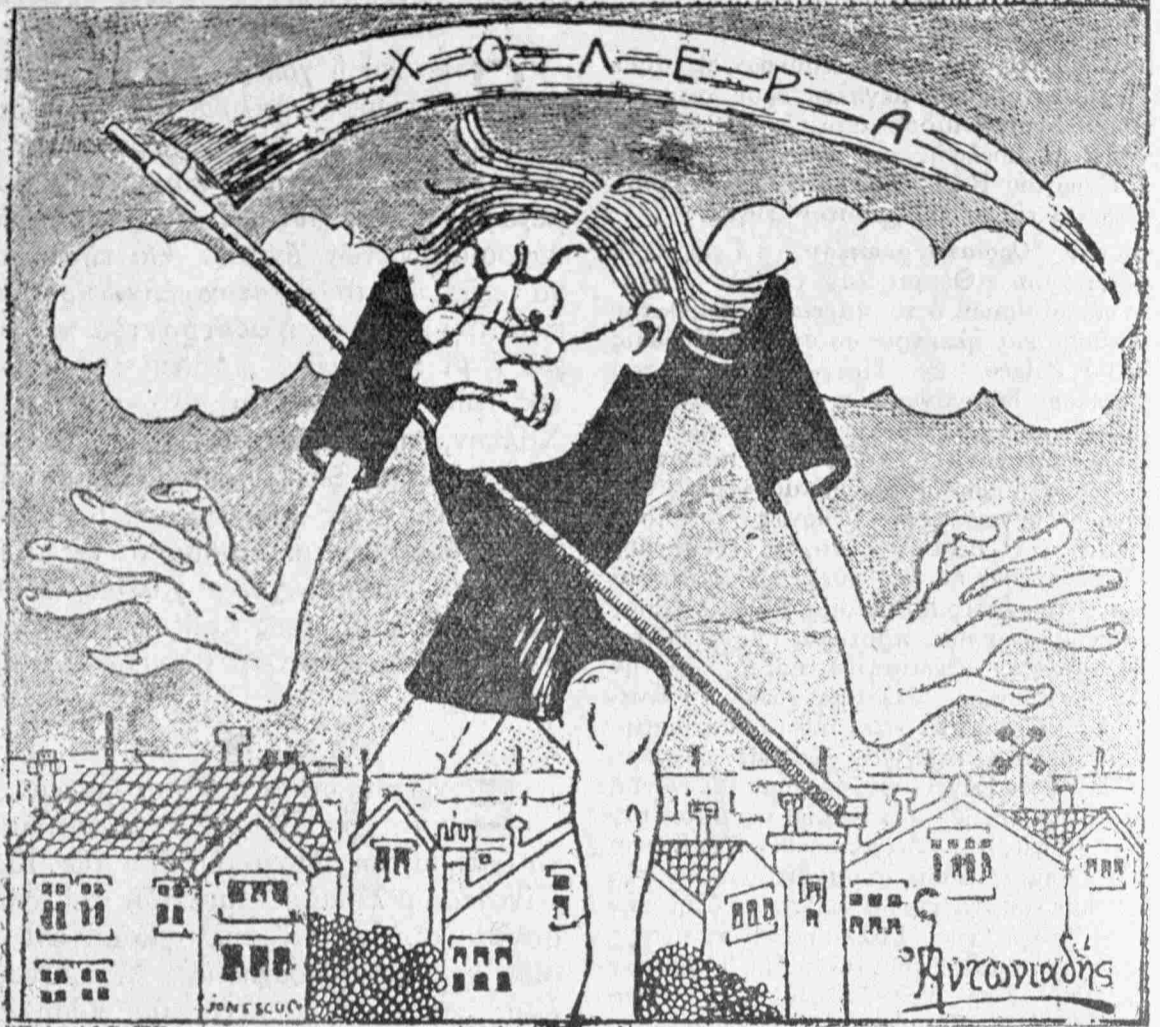
ΕΤΕΡΟΙ 1999 ΛΑΧΝΟΙ ΚΕΡΑΙΖΟΥΣΙ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΣΑ

Τιμή τοις μετρητοίς Γρ. χρ. 168 πληρωνόμενα έφ’ άπαξ. Δι’ άγοράς άποταθήτωσαν προς τους κκ. Ρ. Addally et Cie, Χουριέτ Χάν, αρ 14, 15 Γαλατά, Κωνσταντινούπολιν. Οι εκ των επαρχιών και του έξωτερικού παρακαλούνται να προσεβάσωσι τό τίμημα δια ταχυδρ. έπιταγής μανταπόσι ή δια τσέκ.

Πολιτική συνδιάλεξις.

- Πώς κρίνεις την κρίσιν του Κρητικού ζητήματος;
- Πολύ κριτικήν.
- Και τί διακρίνεις;
- Νέας κρίσεις.
- Και την νόταν της Τουρκίας;
- Πολύ έντονον.
- Και τί τονίζει;
- *Επικρίνει* την αδυναμίαν των Δυνάμεων επί της κρίσεως του Κρητικού ζητήματος, την οποίαν και κατακρίνει.
- Και η απάντησις εις την Νότα;
- Θα στρέψουν τὰ νῶτα.
- Και η' Ελλάς;
- Hélas!

Τὸ ὄνειρον ποῦ βλέπει κατ' αὐτὰς ὁ νέος Δήμαρχός μας.

'ΑΩ' Όλα

Ἡ κατάσταση.

Ἄπιστευτα πράγματα διαδίδονται ἀπὸ τινος περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐπίκειται, λέγουν τὰ φύλλα, ὑπουργικὴ κρίσις. Τέλος πάντων ἀδύνατον ν' ἀνακινήθῃ τὸ Κρητικὸν ζήτημα, νὰ γραφῶσι νότες, καὶ νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀμέσως *διαφωνία* εἰς τὸ Ὑπουργικὸν σῶμα.

Καὶ προκειμένου περὶ νότας, λέγεται ὅτι ἡ τελευταία τοιαύτη, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ἡ Ὑψηλὴ Πύλη πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὴν παραφωνίαν των, θὰ τελεσφορήσῃ.

Ἄναγκαία λεπτομέρεια.

Ἡ σύνταξις τῆς ἐν λόγῳ νότας ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Παχτικόν, εἰδικὸν διδάσκαλον τῆς παραφωνίας.

Ὁ κ. Πῶπ.

Ὁ κ. Πῶπ, διευθυντὴς τῶν « Ἀθηνῶν », ἐξακολουθεῖ νὰ ὑβρίζῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὸν κ. Βενιζέλον. Εἶναι τόσον *δύσοσμα* τὰ ἐπίθετα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται εἰς τὰ ὑβριστικὰ ἄρθρα του, ὥστε μᾶς ἐνθυμίζει κάποιον ἐπίγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐγράφη ἄλλοτε εἰς βάρος του.

Ἐφοδιασθῆτε μὲ κολώνιαν καὶ ἀναγνώσατέ το :

« Ἦχει σὰν κρότος τ' ὄνομά του
καὶ μόλις ἀκουστῆι,
ὄλοι παπούτσι ἀπὸ κοντά του
μαντυλοσφαλιστοί ! »

Τώρα ἐξηγεῖται διατί ὁ κ. Πῶπ ἀνεμίχθη καὶ εἰς τὴν βρωμερὰν ὑπόθεσιν τοῦ κ. Τσουκαλά.

Ἡ σκηνὴ ἐπὶ τῆς Γεφύρας.

Ὁ ἀέρας παίρνει τὸ καπέλλο τοῦ κ. Δεληγκιαβούρη καὶ τὸ ἀνεβάζει ὑψηλά. Καὶ ἐκεῖνος μὲ θυμὸν : « Κατέβα, βρὲ ἀφιλότιμο ! Καὶ γλωσσικὸ ἄρθρο τοῦ Μιστριώτη νὰ ἦσουν, πάλιν δὲν θ' ἀεροβατοῦσες ἔτσι ! »

Ὁθσιῶδης προσθήκη.

Ὁ κ. Δεληγκιαβούρης εἶναι μαλλιαρός . . .

Κολλήματα.

Ὁ νέος Δήμαρχος Πρωτευούσης, γράφουν τὰ φύλλα, θ' ἀπαγορεύσῃ τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ γεμίζουν τοὺς τοίχους μὲ ρεκλάμας. Ὡστε εἰς τὸ ἐξῆς ὅστις θελήσῃ νὰ κολλήσῃ στοὺς τοίχους ρεκλάμα, θὰ εὐρίσκη μέγα . . . κ ὄ λ υ μ α !

Ὁ κ. Ρηγόπουλος.

Ὁ κ. Ρηγόπουλος εἶναι ἐκτὸς κινδύνου. Μόλις τὸν ἐπισκέρθη ὁ κ. Π. Κεσίσογλου, ἡ χολέρα τὸν ἄφισεν ἀμέσως . . . Γεγονός.

Καὶ μιὰ ἀνοικτὴ ἀναφορὰ

πρὸς τὸν Δήμαρχον.

Δήμαρχε ! Μετὰ τιμῆς καὶ ὑπολήψεως
μάθε ἡ χολέρα μᾶς θερίζει.
Καὶ τὸ γκερίζι, μάθε, Δήμαρχε,
μυρίζει, Δήμαρχε, μυρίζει εἰ εἰ !

Ὁ Κασὴμ Πασᾶς.

Ἴδου καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Δημάρχου.

Γιὰ τὸ γκερίζι σας μὲ πέρνουν οἱ διαβόλοι
κι' ὄλο τὸ συλλογίζομαι σὰν νᾶναι μέσ' στὸ σπῆτι μου.
Μά, ξέρετε, ἀπὸ γκερίζια γέμισεν ἡ Πόλι
καὶ εἶναι πρᾶγμ' ἀδύνατον νὰ τὰ προφθάσῃ . . .
ἡ μύτη μου !

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ο ΔΕΛΤΑΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Κάτοχος τέλειος τῆς γερμανικῆς, τῆς βουλγαρικῆς καὶ ἐν μέρει τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ζητεῖ παρὰ τῆ διευθύνουσι ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἐν Τουρκίᾳ ἢ Ἑλλάδι θέσιν μεταφραστοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω γλωσσῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικῶν καὶ φιλολογικῶν ἄρθρων ἢ θέσιν τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ.

Συνεννοήσεις γίνονται διὰ τῶν γραφείων μας, Galata, Perchembè Bazar, Saatchi Han, No 16, Cons. 1/16

Κυκλοφορεῖ τὸ ἕκτον τεῦχος ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΤΗΣ ΦΡΑΜΜΑΣΩΝΙΑΣ

Παραγγεῖλαι εἰς τὴν διεύθυνσιν : Γαλατᾶ Χάν, ἀρ. 9, Galata.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ὀκτὼ διδασκαλισταί, κεκτημένοι ἰκανὴν διδασκαλικὴν πείραν, διὰ δύο ἐκ τῶν πρῶτα παρ' ἡμῖν φερομένων ἐπαρχιῶν καὶ εἰς διδάσκαλος τῆς Τουρκικῆς καὶ Ἑλληνικῆς. Μισθοὶ ἰκαλοποιητικώτατοι. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἡ καταπολέμησις τῆς χολέρας.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τὸ ἔργον !